

HEIJASTE

3/2022

9.9.2022

38. vuosikerta

Puheenjohtajan palsta	<i>Urantia</i> -kirjan syntyhistoria ja ajankohtaiset asiat ...3
Pääkirjoitus	Yhdistykset muutospaineessa8
<i>Eija Seppänen-Bolotinski</i>	<i>Urantia</i> -kirjan lukijoiden kesäpäivät 2022 10
<i>Tapio Talvitie</i>	Isän tahto ja elämän tarkoitus..... 12
<i>Raimo Kujala</i>	Jeesuksen tietoisuus..... 19
<i>Eija Seppänen-Bolotinski</i>	Toivo..... 26

Päätoimittaja

Tapio Talvitie
Makaksentie 10, 02750 Espoo
Puh. 050 332 2739
julkaisukomitea-pj@urantia.fi

Toimitussihteeri

Erkki Erähonka
Kannuskuja 9 G 63, 01200 Vantaa
Puh. 050 585 9714
e.erahonka@gmail.com

Toimittajat

- Kalevi Eklöf Klaukkala Puh. 040 830 1200
- Marita Korpilinna Tampere Puh. 050 548 2034
- Leena Kari Helsinki Puh. 050 327 2014
- Pertti Leinonen Lohja Puh. 050 041 6336

Taitto: Tapio Talvitie

**Pyydämme lähettämään
numeroon 4/2022 tarkoitettun
aineiston 15.11.2022 mennessä.
Arvioitu ilmestyminen vko
49/2022.**

Heijaste on Suomen Urantia-seura ry:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. *Heijastees-*sa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. *Heijaste* toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. *Heijaste* ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto*-teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002.6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Käytössä on myös uusi merkintätapa, jossa sivujako elää tarpeen mukaan eikä enää ole ennalta määrätty. Sen vuoksi tekstiviittauksetkin ovat muotoa 123:4.5 (luku;jakso.kappale) entisen sivu:kappale-muodon sijaan. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki *Heijasteessa* esitetyt tulkinnat *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura ry:n kantaa. Samoin kirjoittajien tulee tietää, että *Heijaste*-lehti on, paitsi tilattavissa, niin myös internetissä kaikkien vapaasti luettavissa.

Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan seuran sihteerille.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on myös kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertatilaukset (kalenterivuosi /neljä numeroa) maksaa 15 €. Tilaukset maksetaan Suomen Urantia-seuran pankkitilille: IBAN: **FI72 1427 3000 1021 26**, BIC: **NDEAFIHH**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**. Jatkossa tilaaja saa laskun vuosittain tilaajaosoitteeseen.

Tekijänoikeus. *Heijasteen* toimitus vastaanottaa julkaistavaa aineistoa ilman sitoumusta. Mahdollinen tekijänoikeus (copyright / ©) on ilmoitettava etukäteen, jo aineistoa tarjottaessa, tai lehteen julkaistavaksi annetut kirjoitukset ja artikkelit katsotaan lehden omaisuudeksi ja niiden lainauksesta on sovittava lehden toimituksen kanssa. Esitetty copyright-vaade saattaa rajoittaa lehdestä julkaisua. Toimitus ei vastaa artikkeleiden julkaisuista aiheutuvista mahdollisista haitoista tai vahingoista. Tämä koskee myös seuran internetsivuilla ja mahdollisesti muilla tavoin julkaistavaa aineistoa.

Suomen Urantia-seura ry

PL 111, 04201 KERAVA

Sähköposti: urantia-seura@urantia.fi

Verkkosivu: <http://www.urantia.fi>

Suomen Urantia-seuran pankkitili (Nordea):

IBAN: FI72 1427 3000 1021 26

BIC: NDEAFIHH

Urantia-säätiön Suomen-toimisto:

Lillybyntie 40, 21610 KIRJALA

Puhelin: 050 540 4582

Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi

Verkkosivu: <http://saatio.urantia.fi>

U-säätiön pankkitili: Rabobank Rotterdam

IBAN: NL90 RABO 0153 1175 91

BIC: RABONL2U

ISSN-L 0784-3534

ISSN 0784-3534 (Painettu)

ISSN 2242-6132 (Verkkolehti)

Kansikuva: Kuvituskuvia

Painopaikka: Copy Shop, Espoo

Puheenjohtajan palsta

Urantia-kirjan syntyhistoria ja ajankohtaiset asiat

Aloitin puheenjohtajakauteni ensimmäisen kirjoituksen muistelemalla ja käymällä läpi asioita, joita on tapahtunut *Urantia-kirjan* tekstin pitkässä syntyvaiheessa. Kirjoitukseni olen käyttänyt seuraavia kolmea eri lähdettä:

- www-sivu: squarecircles.com/urantia-chronicles-01-the-beginning.
- **Mark Kulieken** teos *Urantia-kirjan* alkuperästä (www-sivulla.urantia.fi)
- Tohtori **William S. Sadlerin** historiikki vuodelta 1960 (*Heijaste* 4/2000)

Liikkeelle on lähdeittävä 1900-luvun alkupuolen Chicagosta (eri lähteissä on päädytty vuosilukuihin 1907 tai 1911), jolloin taivaalliset ilmoitukseenantajat varsinaisesti aloittivat pitkäkestoisen tehtävänsä sanomien toimittajana myöhemmin vuonna 1955 julkaistavaan *Urantia-kirjaan*. Sanomien vastaanoton välikappaleena toimi syvää unta nukkuva mieshenkilö, joka oli kuitenkin hämmästyttävän välinpitämätön ja alussa myös tietämätön osuudestaan sanomien vastaanotossa. Kontaktihenkilön vaimo oli ollut jo jonkin aikaa hädissään

miehensä rauhattomasta olemuksesta unensa aikana, ja hän päätti ottaa yhteyttä samassa kerrostalossa väliaikaisesti asuneeseen psykiatri William S. Sadleriin ja hänen lääkärivaimoonsa **Lenaan**, jotka sitten kävivät yöllä tarkkailemassa miestä. He hämmästyivät myöhemmin erityisesti siinä vaiheessa, kun miehen suusta alkoi kuulua vieraalla äänellä puhetta, jonka välittäjä väitti olevansa ”vieraileva opiskelija” kotoisin kaukaiselta planeetalta. Yhteydenotot kontaktihenkilön kautta jatkuivat useita vuosia monien eri nimillä esittäytyvien hengellisten olentojen kanssa, jotka esittivät hämmästyneille kuulijoille erittäin korkeatasoista ja uudenlaista filosofis-uskonnollista sanomaa. Tohtori Sadler kertoi myöhemmin olleensa tällaisissa tapahtumissa läsnä arvionsa mukaan 250 kertaa vuoteen 1924 mennessä. Aikaa myöten tohtori Sadler yritti kaikin keinoin myös saada selville ja todistaa sanomia välittävä nukkuva kohde huijariksi, mutta totesi vuosien kuluessa kysymyksessä olevan sellaisen asian, jota hän ei voinut yksinkertaisesti vain ymmärtää.

Nukkuvan henkilön kautta saatiin sanomat alussa lähinnä puheena ja myöhemmin, vuodesta 1924 lähtien, suurimmaksi osaksi valmiina käsin kirjoitettuna tekstinä. Sanomien vastaanottoa oli yli vuosikymmenen ajan todistamassa lähinnä kuusi henkilöä, jotka olivat William S. ja Lena Sadler, heidän poikansa **William S. Sadler Jr.** (Bill), **Wilfred** ja **Anna Kellogg** (Lenan sisar) sekä Sadlereiden taloudessa asuva **Emma L. Christensen** (Christy). Ryhmää alettiin kutsua kontaktikomissioksi. Vuoden 1923 syksyllä kontaktikomissio päätti ottaa mukaan sanomien käsittelyyn lisää henkilöitä, sillä ilmoituksenantajilta oli tullut pyyntö esittää kysymyksiä, joihin he voisivat sitten vastata. Muodostui Foorumi-nimellä toiminut isompi ryhmä (aluksi 36 jäsentä ja vuosien kuluessa useita satoja), jolta saatiin aivan ensimmäisenä Jumalaan ja universumiin liittyviä kysymyksiä, joita oli useita satoja. Paperille kirjoitettuihin kysymyksiin ei saatu vastauksia useisiin viikkoihin, mutta sitten alkoi tapahtua.

Www-sivulta squarecircles.com/urantia-chronicles-01-the-beginning löytyy ote, jossa William S. Sadler muisteli itsensä ja kontaktihenkilön vaimon välistä tapahtumaa seuraavasti:

Muutama viikko meni eikä mitään tapahtunut. Luulimme saaneemme heidät järkyttymään, ja sitten eräänä aamuna kello 6.00 puhelin soi. Se oli miehen vaimo, joka kutsui meitä

kotiinsa: ”Tule nopeasti!” hän sanoi. ”Mitä on tapahtunut?” kysyin. ”Nukkuuko hän vielä?” ”Kyllä, mutta se ei ole sitä”, hän vastasi. Ole kiltti ja tule tänne – pidä kiirettä! ”Pukeuduimme nopeasti kuin vapaaehtoiset palomiehet ja saavuimme perille hengästyneinä. Hän johdatti meidät mieheensä työhuoneen pöydän ääreen ja näytti kirjoituksen, jossa oli 472 sivua, ja joka oli miehen kirjoittamaa. Sanoin: ”Mistä tämä tuli?” Vaimo sanoi: ”En tiedä. Hän piti outoja ääniä unissaan, joka herätti minut, ja näin sen täällä pöydällä.” Kysyin: ”Oliko hän noussut sängystä?” Vaimo sanoi: ”Tietääkseni ei. En ymmärrä, kuinka hän olisi noussut ylös herättämättä minua, eikä hän ole vieläkään hereillä.” Sanoin: ”Onko tämä hänen käsialansa?” Vaimo sanoi: ”Se on hänen käsialansa, mutta en ymmärrä kuinka hän olisi voinut tehdä sen.” Katsoin kirjoitusta ja näin suureksi hämmästyksekseni, että siinä oli vastaukset kaikkiin kysymyksiin, jotka oli muotoiltu Foorumi-ryhmässämme!

Mark Kulieken teoksessa kerrotaan, että kyseinen tapahtuma oli todella erikoinen ja lisäksi sikäli arvoituksellinen, että käsiala-asiantuntijoiden mukaan kirjoitettu aineisto ei ollut sittenkään kontaktihenkilön tai hänen ympärillään olleiden käsialaa. Kontaktiryhmä spekuloi mahdollisuudella, että aineisto olisi ollut toistaiseen keskiväliolennon kirjoitusta.

Yhteydenpito tiivistyi aikaa myöten, ja ilmoituksenantajien ja kon-

taktikkomission välinen yhteistyö tunnuttu olleen yhä syvempää. Kontaktikomisssiolle annettiin ilmoituksenantajien toimesta varsinaisen *URANTIA-kirjan* tekstin lisäksi myös paljon ohjeita sekä käytiin paljon asiaan liittyviä keskusteluja. Vuodesta 1924 lähtien ilmoituksenantajat käyttivät ilmoituksen laajentamiseen ja tiedon syventämiseen kontaktikomisssion ohella Foorumi-ryhmää, sillä sellainen kysymys-/vastausprosessi, joka pohjautuisi ihmismielen ymmärrykselle ja kokemukselle, katsottiin tarpeelliseksi. 1920-luvulta vuoteen 1955 *URANTIA-kirjan* käsikirjoitusta saattoi lukea vain osoitteessa 533 Diversey Parkway, Chicago. Siellä oli useita kopioita, ja ihmiset saattoivat kuitata luvun kerrallaan paikan päällä luettavaksi.

Foorumin opiskeltua osien I-III aiheita muutamia vuosia ilmoituksenantajat kertoivat sille seuraavasta askeleesta: *”Ymmärryksenne on lisääntynyt aineiston lukemisella ja tutkimisella, ja voitte nyt esittää älykkäämpiä kysymyksiä. Aiomme käydä kirjan läpi uudelleen.”* Ja niin lukuihin tehtiin muutoksia ja sitä laajennettiin vuosi vuodelta, kunnes vuoden 1934 aikana osat I-III olivat valmiita. Vuonna 1935 Foorumi sai kokonaisuudessaan osan IV (Jeesus-luvut) keskiväliolennoilta, jotka olivat odottaneet hyväksymistä Uversasta, ennen kuin ottivat vastatakseen kertomuksesta. Vuosien 1935 ja 1942 välisenä aikana käytiin lukuja vielä läpi käsitteiden selkiin-

nyttämiseksi ja epäselvyyksien poistamiseksi, mikä johti enää vain pieniin muutoksiin ilmoituksenantajien toimesta. Kirja ladottiin kyseisinä vuosina, mutta esipuhe annettiin viimeisenä vasta sitten, kun kirja oli jo muuten ladottu. Se ei perustu foorumilaisen kysymyksiin.

Tohtori Sadlerin historiikin mukaan jokseenkin kaikki, mitä tiedetään tai mitä voidaan kertoa *Urantia*-lukujen alkuperästä, on löydetävissä *Urantia-kirjan* eri kohdista. Seuraavassa muutamia kohtia: *”Miten vaikeaa onkaan esittää laveampia hengellisiä käsityksiä, kun rajoitteena on englannin kielen kaltainen vajavainen ihmisten kieli.”* *”Tätä hengellisiä arvoja ja universonimerkityksiä lisäävää ilmoitusta esitettäessä käytettiin hyväksi yli tuhatta ihmismielestä peräisin olevaa ihmisten käsitystä; toiset heistä ovat yhä elossa, toiset kuolleita.”* *”Totuutta ilmoitettaessa etusija annetaan aina korkeimmille olemassa oleville ihmiskäsityksille ihanteellisuudesta ja todellisuudesta. Vasta kun ihmiskäsitykset puuttuvat, paljastetaan yli-inhimillistä tietoa.”* *”Ilmoituksenantajilla ei juurikaan ole vapautta ennakoita tieteellisiä löytöjä. Totuus on ajatonta; fyysisiä tieteitä ja tiettyjä kosmologian osa-alueita koskevat opetukset sen sijaan käyvät edistyvän tieteellisen tutkimuksen uusien löytöjen johdosta osittain vanhentuneiksi. *Urantia*-ilmoituksen kosmologia ei ole inspiroitua. Inhimillisen tietämyksen tulee kehittyä.”* *”Ilmoituksenanta-*

jat luottavat sisimmässä vaikuttaviin Suuntaajiin ja Totuuden Henkeen siinä, että nämä auttavat meitä omaksumaan Urantia-ilmoituksen totuuden.” ”Ilmoitus on kosketuksissa evoluutioon. Ilmoitus sovitetaan esittämiskansansa oloihin. Uusi ilmoitus kytkeytyy edellisiin ilmoituksiin.”

Kirjan sisältö oli siis tarkistuksiin valmis jo vuonna 1942, mutta sen julkaisemista jouduttiin odottamaan vielä vuoteen 1955 saakka. Kontaktikomission jäsenet olivat käsikirjoituksen suojelijoita, ja he säilyttivät koneella kirjoitetusta kappaleesta tehtyä hiilikopiota tulenkestävässä holvissa. Ilmoituksenantajat välittivät kontaktikomissiolle julkaisuvaltuutuksen, josta mm. selvisi, miksi julkaisemista jouduttiin niin pitkään odottamaan. ”*Kirja kuuluu aikakaudelle, joka seuraa välittömästi nykyisen ideologisen kamppailun päättymistä. Silloin koittaa päivä, jolloin ihmiset ovat halukkaita etsimään totuutta ja vanhurskautta.*” Tohtori Sadler kertoi sisällöstä seuraavasti: ”*Luvut julkaistiin juuri sellaisina, jollaisina ne vastaanotimme. Kontaktikomissiolaisilla ei ollut mitään toimituksellisia valtuuksia. Tehtävämme rajoittui oikeinkirjoitukseen, isojen kirjainten käyttöön ja väli-merkkeihin.*”

Kuka on *Urantia-kirjan* kirjoittaja, kysytään usein. Samoin nousee esille myös kontaktihenkilön nimi. Kirjoittajat on mainittu sekä sisällysluettelossa että lukujen jälkeen. Kontaktihenkilön tiesivät varmuudella vain

kontaktikomission jäsenet. Ilmoituksenantajat vaativat kaikilta osallisilta henkilökohtaisen valahtoisen vakuutuksen, jossa kontaktihenkilöä ei tulla paljastamaan, ja näin tuo nimi pysyi ja tulee myös pysymään salaisuutena.

Tohtori Sadler kertoi taivaallisten ilmoituksenantajien kertoneen, että pääsyy siihen, miksei kontaktihenkilön henkilöllisyyttä paljasteta, on se, että taivaalliset ilmoittajat eivät halua yhdenkään ihmisen nimen tulevan yhdistetyksi *Urantia-kirjaan*. He haluavat tämän ilmoituksen seisovan omien julistustensa ja opetustensa varassa. He ovat päättäväisesti sitä mieltä, että tulevien sukupolvien pitää saada kirja täysin vapaana kaikista yhteyksistä kuolevaisiin. He eivät halua uutta Pyhää Pietaria, Paavalia, Lutheria, Calvinia tai Wesleytä. Kirjassa ei mainita edes kirjapainoa, jossa se painettiin. Muistakaa: On mahdollista arvostaa hyvää runoa, vaikkei sen kirjoittajaa tietäisikään. Samoin on mahdollista nauttia sinfoniasta, vaikka olisi tietämätön sen säveltäjästä.

Otan loppuun suoran lainauksen Mark Kulieken teoksesta, sillä siitä löytyy mielestäni edelleen ne ajankohittaiset asiat, joita *Urantia-kirjan* antamuksellisilta opiskelijoilta ja sanoman eteenpäin viejiltä tarvitaan. *Ilmoituksen saattaminen maailmalle on yhä varsin varhaisessa vaiheessa. Se tarvitsee yhä omistautuneita miehiä ja naisia onnistuakseen aivan yhtä paljon tai enemmän kuin varhaisina päivinä. Ei ole pulaa kriittisistä tehtävistä. Pää-*

asiassa vain mielikuvituksenne tarvitsee rajoittaa teitä. Elämme nyt suurta ja historiallista aikaa, aivan kuten sitä elivät 1900-luvun alkupuolen ihmiset. On vain niin, että tämän päivän todellisuuden hetket harvoin tuntuvat yhtä mahtavilta kuin menneet ajat. Siitä huolimatta ne sitä ovat. Juuri tällä hetkellä tarvitaan miljoonien uskonnonharjoittajien äärimmäistä omistautumista. Siten omistautuneille suuret ajat ovat aina käsillä. Jumala tulee aina sanomaan niille, jotka haluavat kuulla: ”Ota minua kädestä. Kulje kanssani. Vastaa kutsuuni. Otan lukuun apusi.”

* * *

Menneet kaksi vuotta ovat tuntuneet pitkiltä ja kummallisilta, koronapandemian alussa myös hyvin pelottavilta. Matkustaminen on ollut vaikeaa ja läheisten tapaamisessakin on täytynyt noudattaa varovaisuutta. Saa olla kiitollinen, jos ei ole tätä vakavaa tautia sairastanut. Monilla ei valitettavasti näin ole ollut. *Urantia-kirjassa* kerrotaan, miten Elämänkantajat aikoinaan elämää kehittäessään yllättyivät bakteerien ja virusten määrän suuresta lisääntymisestä, tietäen sen haitat. Elämme ajassa, jossa lääketiede on onneksi kyennyt paljon vaikuttamaan ihmisten terveyden hyväksi, mutta paljon on vielä tekemistä.

Moni *Urantia*-tapahtuma on jouduttu peruuttamaan näiden kahden menneen vuoden aikana. Osa niistä on onnistuttu pitämään etänä verkon kautta. Kokemus näistä etätapah-

tumista on ollut myönteinen, ja niillä on onnistuttu pitämään yhteyttä *Urantia-kirjan* lukijoiden välillä, mikä on tärkeä asia. Nyt olemme voineet siirtyä taas normaaleihin tapaamisiin, mikä onkin monille meistä paljon antoisampaa. Etäyhteyksiä on tarkoitus kuitenkin jatkossakin hyödyntää, sillä niillä voidaan saada yhteys sellaisiin ihmisiin, joilla ei ole mahdollisuutta matkustaa itse tapahtumiin.

Omista tapahtumistamme tiedotamme [www-sivuillamme](http://www.sivuillamme) ja Facebookin kautta sekä *Heijaste*-lehdessä. Seuraava iso kansainvälinen tapahtuma on eurooppalaisten *Urantia-kirjan* lukijoiden konferenssi Espanjan Torremolinoksessa 20.–23.10.2022. UAI:n nettiosoitteesta urantia-association.org/3rd-european-urantia-conference-in-spain/ löytyy tietoa konferenssista ja hotellivarauksesta. Varaus pyydetään tekemään 19.9.2022 mennessä. Linkki tapahtumaan on myös seuran nettisivulla www.urantia.fi.

Vähäiset viholliset voivat sinua ympäröidä ja monet esteet viivyttää, mutta tämän maailman ja universumin suuret olevaiset ja todelliset olevaiset ovat puolellasi. Aurinko nousee joka aamu tervehtimään sinua, niin kuin se tervehtii mahtavinta ja menestyksekkäintä miestä, jonka maa päällään kantaa. (1437.3)

Siunausta ja oikein hyvää alkavaa syk-syä teille kaikille!

Raimo Ala-Hynniliä

Pääkirjoitus

Yhdistykset muutospaineessa

Suomen Urantia-seurakaan ei ole Svälttynyt siltä nykyajan ilmiöltä, mitä useimmat yhdistykset ovat joutuneet kokemaan, eli tekijöitä on yhä vähemmän – näin siitä huolimatta, että *Urantia-kirjan* lukijoiden määrä vain kasvaa. Myöskään yhdistysten jäsenyyttä ei ehkä koeta enää yhtä houkuttelevana kuin joskus 2000-lukua edeltävänä aikana. Onko syynä elämän muuttuminen yhä nopeatempoisemmaksi ja vaihtoehtojen runsastuminen, jossa lukuisat houkutukset, TV ja somekanavat suoltavat dataa taukoamatta aivan ähkyyän saakka täyttäen ihmisten ajan ja mielenkiinnon? Jatkuvasti vaihtuva sisältöhän toimii kuin stroboskooppi, josta on vaikea irrottaa katsettaan. Tämän rinnalla hidat, pitkäjänteinen ja konkreettinen vapaaehtoistyö ei enää houkuttele. Ja ehkä useimmille nuorille sellainen harrastus ei nykytermein ilmaistuna ole enää muodikasta – puhumattakaan *Urantia-kirjan* lukemiseen tarvittavasta kärsivällisyydestä.

Mutta jonkunhan on tehtävä ne seuran toimintaa ylläpitävät työt. Seura ei voi toimia vain virtuaalisesti, eivätkä ne työt hoidu itsestään, jonkun toisen toimesta. Esimerkiksi lukijatapaamisten (ns. kesä- ja talvipäivien) organisoiminen on iso työ, samoin esitelmien laatiminen ja tilaisuuksien järjestäminen, *Heijaste*-lehden

valmistaminen, nettisivujen rakentaminen ja ylläpito, monet hallinnolliset toimet, kuten sääntöjen mukainen toiminta, kirjanpito, kansainväliset yhteydet jne., vain muutamia tehtäviä mainitakseni.

Ideaalisessa työyhteisössä on sekä miehiä, naisia, nuoria että vanhoja. Nuorten etuna on innovatiivisuus, halu visioida tulevaisuuteen, näppäryys ja tietämys nykyajan teknologioista. Toisaalta puutteena voidaan nähdä heidän kokemattomuutensa ja kärsimättömyytensä: he haluaisivat mielellään toimia ilman pidäkkeitä ja sääntöjä, jotka nähdään turhiksi. Vanhojen etuna voidaan nähdä kokemus, tietämys, kaukokatseisuus ja kärsivällisyys sekä puutteena innovatiivisuuden ehtyminen, joka voi johtaa pysähtyneisyyteen. Niinpä voisi kuvitella, että nuoret ovat autossa se moottori ja he painavat kaasupoljinta, kun taas vanhemmat osaavat kääntää rattia ja painaa jarrua oikeissa kohtaa. Eli molempia tarvitaan! Miehet ja naiset taas tasapainottavat kumpikin toisiaan, niin että ajattelu ei yksipuolistu ja kohteliaisuus sekä toisten huomiointi korostuu. Eli työyhteisössä kaikki osapuolet tarvitsevat toisiaan. Toivottavaa olisi myös kaikkien osata arvostaa tätä tavoiteltavaa homogeenisuutta, joka kykenee tuomaan ryhmälle parhaan suorituskyvyn.

Seuran säännöt laadittiin 1980-luvun lopulla, aikana, jolloin *Urantia-kirjan* suomennos kohta valmistui ja seura perustettiin. Innostuneita lukijoita ja talkoohenkeä riitti. Lisäksi porukka oli nuorta ja aktiivista. Säännötkin osoittautuivat hyvin toimiviksi, eikä niitä ole tuon jälkeen ollut juurikaan tarvetta muuttaa.

Mutta nyt aika alkaa olla hiljalleen toinen. Vaikka seurassamme on jäseniä edelleen kohtuullinen määrä (joskin hieman vähenemään päin), niin ikärakenne alkaa rajoittamaan tekijöiden saatavuutta. Yhä pienempi joukko joutuu tekemään seuran työt, ja heitä valitaan vastuutehtäviin yhä uudelleen, vaikka tavoitteemme on aina ollut mahdollisuuksien mukaan aktivoida uusia jäseniä seuran tehtäviin. Näin saataisiin aikaan tehtäväkiertoa, joka samalla tutustuttaisi jäseniä seuran toimintoihin. Toinen, tehtäväkiertoa jonkin verran rajoittava tekijä on jäsenten osallistumattomuus. Jos henkilöä ei tunneta, eikä hän ei milloinkaan ilmesty seuran tilaisuuksiin eikä ilmoita itsestään esimerkiksi kirjoittamalla artikkeleita, niin on vaikea delegoida vastuutehtäviä henkilölle pelkän nimen perusteella, vaikka suostumus onkin saatu. Tällaiset yritykset ovat toisinaan johtaneet huonoon lopputulokseen.

Pidän todennäköisenä, että jo lähitulevaisuudessa seuran sääntöjä joudutaan muuttamaan ja organisaatioita keventämään muotoon, joka sopii

paremmin nykyaikaan ja pienempään jäsenmäärään – silti seuran tarkoitus ja ydintoiminnot säilyttäen, siten kuin on vielä mahdollista. Mutta ei voi kieltää, etteikö tämä näkyisi jossain myös supistuksena ja kaventumisena, koska resurssien mukaan on elettävä. Sääntömuutokset eivät ole koskaan mikään kevyt luomus tai läpihuutojuttu, vaan sääntöjen on aina täytettävä tietyt yhdistyksille asetetut muutoseikat ja ne on hyväksyttävä kahdessa perättäisessä jäsenten vuosikokouksessa, minkä jälkeen ne voidaan lähettää Patentti- ja rekisterihallitukselle ratifioitavaksi, eli puhutaan vähintään parin vuoden prosessista kaikkiaan.

* * *

Edellinen *Heijaste* (2/2022) oli ensimmäinen laatuaan, jossa koekilimme lehden tulostusta ulkoisessa painotalossa. Saadun kokemuksen mukaan olimme varsin tyytyväisiä tähän kokeiluun, missä laatu oli erinomainen ja hinta kohtuullinen. Mm. paperi oli kiiltävää ja siinä valokuvat toistuivat oikean värisinä ja tarkkoina, kun omatulosteissa oli taipumus ta valokuvien tummumiseen ja epäterävyyteen.

Nyt jatkamme tätä toimintatapaa, ja sen kunniaksi päätimme postittaa *Heijaste*-lehden tämän numeron näytteeksi myös niille seuran jäsenille, jotka ovat paperilehden sijaan kertoneet lukevansa vain internetin näköislehteä. Hyviä lukuhetkiä!

Tapio Talvitie

Urantia-kirjan lukijoiden kesäpäivät 2022

Ihanaa, että kolmena päivänä peräkkäin la-su 19.8.-21.8.2022 pystyimme vihdoinkin viettämään koronavuosisien sulkujen jälkeen Urantia-seuran kesäpäiviä kasvatusten paikan päällä! Tällä kertaa kokoonnuimme Vantaalla Tikkurilan Sokos-hotellissa, jossa järjestelyt sujuivat hyvin ja ruoka oli maittavaa! Kesäpäiviemme aiheena oli ”21.8.7 eaa.”, joka on siis Jeesuksen syntymäpäivä *Urantia-kirjan* mukaan. Osanottajia oli vähemmän kuin aikaisempina vuosina on yleensä ollut. Perjantaina meitä oli 14, lauantaina 25 ja sunnuntaina osallistui 16 henkilöä.

Perjantain ohjelmassa kuunneltiin ”Uskovan rukous” -kappale 144:3 (1619:5) ja luku 99 ”Uskontoon liittyvät yhteiskunnalliset kysymykset”, jossa oli myös Jeesuksen kutsu yhteiselle illalliselle: Jeesus ei edellytä seuraajiltaan, että nämä määrääjain koontuisivat lausumaan kaavan mukaisia sanoja, jotka tuovat julki heidän yhteiset uskonkäsityksensä. Hän määräsi vain, että heidän tulisi kokoontua yhteen tosiasiallisesti *tekemään jotakin*: osallistumaan yhteiselle illalliselle hänen Urantialla elämänsä lahjoitautumisvaiheen muistoksi. Ja niinhän me teimmekin näillä kesäpäivillä!

Urantia-kirjan innoittamasta taiteesta kuunneltiin mm. **Michael Hanianin** ja **Rebecca Oswaldin** *Pray tell me how (Mä pyydän sen)*, **Jeffrey Wattlesin** *Praise to the Univer-*

sal Father, Pato Bantonin *Light & Life* ja **Antoinette Roots Dawtah** *Hallin* *Thoughts of Paradise*.

Lauantaina kuunneltiin **Gabriel Rymbergin** (The Center for Unity) esitelmät: ”Kuinka voimme jakaa uuden ilmoituksen miljardille sielulle” ja ”Kuinka *Urantia-kirjan* neljännessä osasta voidaan tehdä tietokoneistettu malli”. Esitelmät olivat englannin kielellä ja kääntäjänä toimi **Laura Suominen-Raatikainen**. Keskustelu oli vilkasta ja sunnuntaina aiheesta oli vielä tietojen kuratoinnin (sisällön keräilyä uudeksi sisältöyksiköksi, toim. huom.) opettelua excel-taulukolla noin 30 minuutin ryhmäkeskustelussa. Kuratoinnin avulla sisältöä keräillään harkitusti taulukkoon (otsikointeja mm. aika, aihe, suhteet, opeukset, paikat, henkilöt, sijainnit, ryhmä, tapahtumat). Gabriel Rymbergillä ja hänen tiimillään on tarkoituksena luoda ”Jeesus Metaversumi” -sovellus, jota tietokantaa jatkossa etenkin seuraavat sukupolvet laajentavat ja hyödyntävät. Gabrielilla on muitakin projekteja, jotka liittyvät mm. elokuviin kirjan neljännessä osasta.

Lauantaina kuultiin lisäksi kaksi upeaa alustusta: **Tapani Vainion** ”Jeesus – luovuus”, jonka puitteissa tehtiin pienryhmätyöskentelyä nelikenttäänalyysin avulla mahdollisuudesta tehdä työtä tässä ajassa Taivaan Isän asian edistämiseksi. **Raimo Kujala** pi-

ti syvällisen esitelmän aiheenaan ”Jeesuksen tietoisuus”. Lauantaipäivän loppuksi **Erkki Erähongan** opastamana halukkaat kävivät tutustumassa Tikkurilan uuteen evankelisluterilaiseen kirkkoon (joka on vihitty käyttöön tammikuussa 2021) sekä Tiedekeskus Heurekan pihalla olevaan kivinäyttelyyn.

Sunnuntaina katsoimme ensin englanninkielisen **David Kantorin** filmin *Re-Imagining Jesus -the resurrection has begun* (eli suomeksi: ”Jeesuksen kuvittelu uudelleen – uudelleensyntyminen alkaa tästä”). Vaihtoehto-ohjelmaksi oli ryhmäkeskustelua Jeesuksesta elokuvan aikana Tapani Vainion ja Raimo Kujalan ohjaamana. Elokuvan jälkeen kokoontui jo aiem-

min mainittu Jeesus Metaversumi-tietojen kuratoinnin opintoryhmä.

Tapio Talvitie piti hienon esitelmän aiheenaan ”Isän tahto ja elämän tarkoitus”, mikä herätti paljon keskustelua ja myönteistä vastaanottoa yleisön joukossa.

Tilaisuus päätettiin lähtökahveilla ja pidettiin loppukeskustelua koskien mm. tulevia talvipäiviä hotelli Waltikassa Valkeakoskella 27.1.–29.1.2023. Lopuksi kuuntelimme hengellistä musiikkia, mm. **Joonas Kokkosen** kuuleisasta oopperasta *Viimeiset kiusaukset* esimerkkinä hengellisestä etsinnästä.

Eija Seppänen-Bolotinski

Kesäpäivien osallistujia. Kuva: Tapio Talvitie

Isän tahto ja elämän tarkoitus

Esitelmä seurana kesäpäivillä 21.8.2022

Tapio Talvitie

Kukapa meistä ei haluaisi tietää, mikä on Isän tahto ja elämän tarkoitus juuri minun kohdallani? Sitä onkin vaikea toiselle sanoiksi ja neuvoiksi pukea, ja jokaisen meistä on se itse löydettävä – vastaus *omalle* elämälleen ja kulloisenakin *hetkenä*. Niin kuin totuuskin on elävää ja dynaamista, samoin on Isän tahto ja elämän tarkoituskin parhaiten löydettävissä vain eletävän elämän kokemuksissa.

Jeesus tuli tänne maan päälle täyttääkseen taivaallisen Isänsä tahdon, minkä hän tekikin täysimääräisesti, vain *ihmisen uskon* ja tietämyksen varassa, vilpittömästi rukoillen ja täysin Isänsä luottaen. Näin eläen hänen elämänsä tarkoitus saavutti tähtytymyksen noin kolmekymmenvuotiaana, hetkenä jolloin hän meni Jordanvirralle Johanneksen kastettavaksi. Siihen mennessä hän oli saanut mielensä täydelliseen hallintaan, edennyt psyykkisillä kehillään uloimmalta sisimmälle ja luonut tietoisuuden yhteyden ja ajatusten synkronian sisimmässään asuvaan Ajatuksensuuntaajaan. Tämä on saavutus, johon myös meidän jokaisen on mahdollista yltää jo tämän elämän aikana, kunkin oman henkilökohtaisen kapasiteettinsa puitteissa. Tämä kapasiteetin saavuttaminen ennakoii fuusioitumista ihmisen sisimmässä asuvaan jumalalliseen henkeen

– Ajatuksensuuntaajaan – ja välitöntä siirtymistä morontiaaailmoihin ilman fyysisen kuoleman kokemusta.

Jeesuksen kohdalla tämä täyttymys oli se normaalin ihmiselämän kokemus, jota häneltä edellytettiin, ja jolloin hän olisi voinut poistua Urantialta ja palata tehtävänsä täysin suorittaneena oman universuminsa täysivaltaiseksi hallitsijaksi. Mutta yhdessä Isänsä kanssa hän halusi kuitenkin vielä jatkaa työtään maan päällä, ihmisenä ja Jumalana, vaikka sitä ei häneltä enää edellytetty. Kasteensa jälkeen Jeesukselle palautettiin kaikki ne jumalalliset attribuutit ja luomisvoimat, joita vailla hän oli saanut siihenastisen ihmiselämänsä elää.

Vaikka Isän tahto ja elämän tarkoitus ovatkin ehkä vaikeasti kerrottavissa, kuvailen silti käsitystäni näistä asioista, kuten *Urantia-kirjasta* olen näitä ymmärtänyt.

Isän tahto

Miksi pitäisi etsiä Isän tahtoa, kun meillä on omakin tahto haluineen ja toiveineen? Vastaus tähän on *laatuero*. Isän rakkaus ja armo on maailmassa suurinta, Isä on kaikkiviisas, kaikkietävä ja hän näkee lopun alusta. Mikään maailmankaikkeuden tahtuma ei tule hänelle yllätyksenä. Hänelle kaikki aika on aina läsnä, hän

on muuttumaton eikä kadu tekemissään. Jos hän aloittaisi kaiken alusta, hän tekisi kaiken samalla tavalla uudestaan, koska hän ei tee virheitä, ja hänen tapansa toimia on poikkeuksetta se ainoa ja paras tapa. Jumala ei kasva tiedossa eikä vartu viisaudessa eikä hanki kokemusta siten kuin me voimme sen ymmärtää, mutta hän kyllä nauttii siitä, että hänen minuutensa toteutuminen jatkuvasti laajenee, mitä voisi tietyssä mielessä verrata meillä uusien kokemusten hankkimiseen.

Urantia-kirjassa ei Isän lausumista paljoa kerrota, paitsi hänen suurenmoinen käskynsä koko luomakunnalle: ^{1:0.3 (21.3)} ”*Olkaa täydelliset niin kuin minä olen täydellinen.*” Ja tämä kehoitus on sysännyt koko valtavan universumin kaikki tasot toimimaan juuri tätä tarkoitusta varten, täyttääkseen Isän tahdon. Niinpä maailmankaikkeuden tunnussanaksi onkin tullut sana *edistys*. 4:1.2 (54.5)

Valitsemalla Isän tahdon omalle talvalleen toimia voi varmistua siitä, että lopputulos pitkällä aikavälillä, jopa fyysisen elämämme yli ulottuvalla, aina morontia- ja henkitietoisuuteen yltävällä *iäisellä aikajanalla on lopputulmaltaan paras mahdollinen* sekä meidän itsemme että myös muiden kannalta. Kaikki muut mahdolliset valinnat ja tavat toimia joko eivät tuota yhtä hyvää ja täydellistä lopputulosta, tuottavat mahdollisesti haittaa, pahaa tai viivettä tai voivat jopa ajautua umpikujaan. Tehdessämme valintoja meille on usein mahdotonta nähdä eri

vaihtoehtojen lopputulosta, muuten kuin ehkä niiden kunkin välittömän seurauksen. Mutta valitessamme Isän tahdon mukaisesti meidän ei tarvitse kuin pienen lapsen tavoin luottaa sen paremmuuteen ja Isän johdatukseen sekä unohtaa tyystin ne muut vaihtoehdot. Näin on myös fyysisen maailman tienristeyksissä, siinä eri suuntiin vain silmällä katsoen ei voi päätellä, mikä on paras kulkusuunta, koska jo mutkan takana voi käsitys muuttua. Tarvitaan kokonaisvaltainen näkemys, eli kartta tai opas. Sen turvin voi kulkua jatkaa luottavaisin mielin, uskon polulla.

Jeesus tuli Urantialle ja näytti meille, miten eletään Isän tahdon mukaan, ja hän teki sen täysin varauksettomasti ja mistään tinkimättä. Samalla hänellä oli meille myös kehoitus: etsikää rukouksissanne aina Isän tahtoa. Tämän lauseen tärkeyttä korostaa myös Jeesuksen toteamus, jonka mukaan maailmankaikkeudessa on vain yksi yhteinen rukousohje, minkä kaikkien luottujen soisi muistavan sanoa: ”Tapahtukoon sinun tahtosi”. Etsiessämme Isää ja hänen tahtoaan meidän tulisi tietää, että ”*Olevaiset, jotka ovat ihmisestä, on tunnettava, jotta niitä voisi rakastaa, mutta olevaisia, jotka ovat Jumalasta, on rakastettava, jotta ne voisi tuntea.*” ^{102:1.1 (1118.4)}

Ihminen saattaa rukoillessaan pyytää Isää järjestelemään asioita niin ja näin, mikä sopisi rukoilijalle itselleen – sen sijaan, että toivoisi vain Isän tahdon toteutuvan, välittämättä siitä mitä

se saattaa merkitä, ja samalla pyytäisi viisautta, kärsivällisyyttä ja voimia sen kokemiseen ja siitä oppimiseen. Meille kerrotaan, että joka todella haluaa tietää Isän tahdon ja elää sen mukaan vilpittömästi ja varauksettomasti, hän saa sen tietää. Mutta varsin moni haluaisi tietää sen vain varauksellisesti, jotta voisi ensin arvioida sen sopivuutta, tai ottaisiko siitä kenties vain parhaat palat omaa valintaansa täydentääkseen. Jeesus neuvoi meitä näin: ”- jos joskus olette epä tietoisia siinä mielessä, mitä Isältä pyytäisitte, niin pyytäkää minun nimissäni, ja esitän anomuksenne sen mukaan, mitkä ovat todelliset tarpeenne ja toivomuksenne, ja sopusoinnussa sen kanssa, mikä on Isän tahto.” 146:2.10 (1639.5)

Ihmiset pyytävät Jumalalta mielellään myös ihmeitä tapahtuvaksi, kuten ihme paranemisia, onnekkaita satutunmia tai muuta yliluonnollista. Mutta tämä ei ole Jumalan normaali tapa toimia (joskin kaitselmustakin esiintyy), vaan lähtökohtaisesti Jumala tuo itseään julki menetelmällä, joka on aina tavallinen, normaali ja luonnollinen, ja siksi se jää ihmisiltä usein huomaamatta. 120:4.6 (1331.6) Kaikista pyynnöistä huolimatta olisi hyvä toivoa aina Isän tahdon täyttyvän ja siinä hänen nimensä kirkastuvan.

180:2.4 (1946.2) *Kuinka - - ymmärtää, ettei rukoilu ole mikään sellainen keino, jolla saa läpi oman tahtonsa, vaan että se on mieluummin ohjelma Jumalan tien valitsemiseksi, ko-*

kemus, jossa opitaan tunnistamaan ja täyttämään Isän tahto? On aivan totta, että voitte, sitten kun oma tahtonne on kiistämättömästi asettunut hänen tahtonsa taakse, pyytää mitä hyvänsä, joka on peräisin tuosta tahtojen liitosta, ja siihen suostutaan.

Hyvin usein kysytään, että kun Jumala on hyvä ja kaikkivoipa, niin miksi hän sallii sitä ja tätä tapahtuvan eikä puutu ihmisten vääryyksiin tai luonnon onnettomuuksiin. Mutta puuttuminen ihmisten valintoihin olisi samaa kuin ihmisen vapaan tahdon rajoittaminen, sillä Jumalan peruuttamaton tahto on, että ihmisellä tulee olla täysin vapaa ja puuttumaton tahto koko siinä laajuudessa, jossa hän voi valintoja tehdä. Eli kaikki, mitä tapahtuu, ei ole Isän tahtoa, vaan hänen sallimaansa ja kunnioittamaansa ihmisen vapaata ja suvereenia tahtoa, joista kokemuksista ihmiset saavat oppia ja voivat kantaa vastuunsa.

Mitä luonnontapahtumiin tulee, niin kaikki luonnonlait on tehty jumalallisella viisaudella; niitä ei tarvitse korjailta eikä paikkailla eivätkä ne vaadi poikkeuksia. Epäilemättä näistä koituu ihmisille monenlaisia haasteita ja vaikeuksia sekä ansaitsematonta – tämän elämän näkökulmasta jopa täysin kohtuutonakin – ”vääryyttä”, kun luonnollisten ja fyysisten tapahtumien arpa voi langeta koska tahansa ja kenelle tahansa. *Luonto ei anna ihmiselle mitään oikeuksia; se antaa vain elämän ja maailman, jossa elämä*

eletään. Luonto ei anna edes elämisen oikeutta - -. 70:9.1 (793.11) Taustalla on kuitenkin viisaus, jossa ihminen tarvitsee haasteita ja vaikeuksia kasvaakseen. Isän tahto on, että kuolevainen ihminen työskentelee sinnikkäästi ja johdonmukaisesti kohentaakseen omaa tilaansa maan päällä, sillä *eläinperäinen luomakunta ja tahdollisten luotujen alemmat muodot eivät edisty suotuisasti ympäristössä, joka on liian helppo.* ^{154:2.5 (1719.1)}

Sanonta ”se oli Jumalan tahto” on nykyaikana fraasi, jota käytetään tavan takaa. Epäilen, että on silti poikkeuksellista, jos jokin tapahtumakulku on seurausta suoraan ”Jumalan tahdosta”, koska käytännössä kaikki tapahtumat ovat vain täysin luonnollisia syy ja seuraus -ilmiöitä tai ihmisten aikaansaannosta. Sanonnalla halutaankin monesti vain peittää ihmisen omaa vastuuta tapahtumista, omista tekemisistä tai tekemättä jättämisistä tai luonnon lakien ymmärtämättömyydestä.

Ihmisen korkeimpana haluna tulisi olla täyttää taivaallisen Isän tahto ja pitää sitä kuolevaisena elämänsä elämän päätarkoituksena. *Kun Isän tahto on l a k i n n e , olette tuskin vielä valtakunnassa. Mutta kun Isän tahdosta tulee aidosti teidän t a h t o n n e , silloin toden totta olette valtakunnassa.* ^{141:2.2 (1588.5)} Isä ei pakota eikä edes houkuttele ketään valitsemaan hänen tahtoaan, hänelle kelpaa vain ja ainoastaan *vapaatahtoinen* ja varaukseton valinta noudattaa hänen tahtoaan.

Niinpä ainoa todellista arvoa omaava lahja, jonka ihminen voi Jumalalle antaa, on oman tahdon pyhittäminen Isän tahdon täyttämiseksi. 1:1.2 (22.5) Ihminen ei voi myöskään saada pelastusta mitenkään itse ansaitsemalla, vaan se on aina Jumalan ilmaiseksi antama lahja niille, jotka sen haluavat vastaanottaa. *Kun ihminen antaa Jumalalle kaiken, mitä h ä n e l l ä o n , silloin Jumala tekee tuosta ihmisestä jotakin enemmän kuin tämä on.* ^{117:4.14 (1285.3)}

Isän tahto on, että ihminen tekee elämänsä aikana (tietoisien tai tiedostamattoman) valinnan joko Isän tahdon ja ikuisen elämän hyväksi tai sen hylkäämiseksi, että hän käyttää saamaansa vapaata tahtoa päätöksensä tekemiseen eikä jätä käyttämättä tai väheksy tätä vain persoonille suotua aivan ainutlaatuista etuoikeutta. Niin kauan on toivoa, kun valinta on vielä mahdollista. *Ihmisen lopullinen tuomio sinetöityy vasta, kun hän on ka-dottanut kyvyn valita Isän tahto.* ^{5:1.11 (64.2)}

Toisinaan kysytään, miksi uskovienkin keskuudessa on niin paljon erimielisyyttä. Eikö heidän tulisi nähdä asiat samalla tavalla ja elää sovussa keskenään? Mutta Isän tahto ei ole ihmisten *yhdennemukaisuus*, vaan se, että heillä on yhteinen *motiivi* – Isän tahdon täyttäminen. Kukin saa ymmärtää Isän tahdon kuten siihen kykenee ja toteuttaa sitä yksilöllisesti ja omin-takeisesti.

^{133:0.3 (1468.3)} *Jumalan silmissä on ole-massa vain kaksi kuolevaisten ryhmää: ne, jotka haluavat noudattaa hänen tahtoaan, ja ne, jotka eivät halua. Kun universumi tarkastelee asuttua maailmaa, myös se näkee kaksi suurta luokkaa: ne, jotka tuntevat Jumalaa, ja ne, jotka eivät tunne. Ne, jotka eivät Jumalaa voikaan tuntea, lasketaan kyseisen maailman eläimistöön kuuluviksi.*

Elämän tarkoitus

Eläimillä elämän tarkoitus on vain syöminen ja lisääntyminen, jota varjelee itsesuojeluvaisto. Ne eivät luo mitään mielikuvaa kuoleman jälkeisestä ajasta. Niillä ei ole potentiaalia kuolemasta selviytymiseen, koska ne eivät tunnista mitään hengellisiä arvoja eivätkä voi tehdä valintaa Jumalan tahdon hyväksi. Käytännössä ne tottelevat vain fyysisiä vaistojaan ja pakkoa. Mutta ihmisellä on kaikki avut kyetä valitsemaan elämälleen tätä paljon suurempi tarkoitus.

Missä on aarteesi, siellä on sydämesi. Onko ihmisen elämän tarkoitus kerryttää omaisuutta, haalia valtaa, kättää kunniaa, hautoa sovitusta kohtaamilleen vääryyksille tai etsiä jatkuvia aistinautintoja? Ovatko ihmisen saavutukset tulleet rehellisesti ja ansaitusti vai toisten ihmisten ja heikompien kustannuksella? Entä mihiin ihminen käyttää vapaa-aikansa, joutilaisuuteen vai toimeliaisuuteen? Kirjan sanoin, ihminen ei voi pysyä

paikallaan, vaan hän joko edistyy tai taantuu (156:2.6 (1736.3)); eli pitkässä juoksussa elämä etenee kohti jompaa kumpaa suuntaa.

Ihmisellä elämän tarkoitus voisi lyhyesti ilmaistuna olla Isän tahdon täyttäminen. Mutta lienee tarpeen koettaa purkaa tämä lausuma vähän ymmärrettävämpiin palasiin. Käsitykseni mukaan se voisi tarkoittaa lähinnä vain kahta asiaa, joista voi heti todeta, ettei näistä kumpikaan ole mitään konkreettisia tekemisiä tai rutineja.

ELÄMISEN ENSIMMÄINEN TARKOITUS

on vain saada tämä lihallisen elämän *kokemus* ja siitä kertyvä viisaus, kaikine elämän vaikeuksineen, suruineen ja iloineen – eli sitä, mitä ihan tavallinen ihmisen elämä vain voi olla siitä mitään pois jättämättä. Siten se ei tarkoita eristäytymistä ympäristöstä, vaan paremminkin päinvastoin, osallistumista ja kanssaelämistä, koko elämämme pituudelta ja laajuudelta. Käymme läpi kokemusten yliopistoa. Kuolemamme jälkeen uutta lihallisen elämän kokemusta ei voi enää saada, siihen on vain tämä yksi ja ainoa mahdollisuus, tässä ja nyt. Huomioitavaa on, että *omakohtainen kokemus* on universumissa asia, jota mikään, ei opetus eikä tieto, voi koskaan korvata tai kompensoida. Voisi jopa sanoa, että kokemus on opettajienkin opettaja. Jos omakohtaista kokemusta ei ole, niin se on kuin teoria ilman käytäntöä – kuin kirjaviisautta.

Meille kerrotaan, että jopa Havonan täydelliseksi olevaistetut kansalaisetkin suorastaan kadehtivat meitä ylönousevia ihmisiä, jotka ovat lihallisessa elämässään saaneet kokea kärsimystä, epätäydellisyyttä, epävarmuutta ja uskon tuottamaa toivoa. He kun eivät ole epätäydellisyyttä koskaan itse kokeneet, niin he tuntevat vaikeutta ymmärtää täysin, mitä sellaisen kokenut vain voi tietää, tuntea ja osata. *Kosmoksen suurin kärsimys on, ettei ole koskaan kärsinyt. Kuolevaiset oppivat viisautta vain kokemalla koetelemuksia.* ^{48:7.14 (556.14)} Niin myös Jeesuksen elämän kenties suurin tarkoitus täällä Urantialla oli saada lihallisen elämän kokemus siitä, miten ihmisen elämää täällä eletään. Siten hänestä tuli entistä ymmärtäväisempi ihmisten monille vaikeuksille, kun hän tietää, millaista on niiden omakohtainen kokeminen. Aineellisesta näkökulmasta katsoen saattaa näyttää siltä, ettei hänen tarvinnut kokea inhimillisen olemassaolon kumpaakaan sosiaalista ääripäätä, mutta älyllisessä mielessä hän perehtyi koko mitalta ja täysimääräisesti siihen, mitä ihmiskunta saa kokea. 129:4.4 (1425.3)

Elämäkokemuksen lisäksi *Urantia-kirja* painottaa myös työn tekemisen tärkeyttä ja pyhyttä. Ei ole niin, että jotkin toimet ovat pyhiä ja toiset maallisia, tai toiset ovat tärkeitä ja toiset halpa-arvoisia, vaan Jumalan uskonpojille kaikki rehellinen työ on pyhää. Siksi meidän tulisi tehdä työtämme niin kuin tekisimme sitä Jumalalle.

^{39:4.13 (435.6)} *Tärkeätä ei niinkään paljon ole se, mitä opit tässä ensimmäisessä elämässä, vaan tärkeätä on tämän elämän elämisen kokemus. Edes tässä maailmassa tehtävä työ, niin tuiki tärkeää kuin se onkin, ei ole läheskään yhtä tärkeää kuin on se t a p a , jolla tämän työn teet.*

^{48:6.37 (555.5)} *Valmistelutyö seuraavaksi korkeampaa sfääriä ajatellen on varsin tärkeää, mutta mikään ei tärkeydessä vedä vertoja siinä maailmassa tehtävälle työlle, jossa tosiasiallisesti elät. Mutta vaikka t y ö onkin tärkeää, m i n ä ei ole.*

Kokemisen myötä ihminen hankkii viisautta, koska kokematon äly ei mitenkään voi heti ja alusta asti olla yksinomaan viisas. Tiedämme, että mielenauttajahengissä viisauden henki on jopa palvonnan hengen yläpuolella. Viisaus on sitä, että osaa suhteuttaa ja koordinoida näkemiään asioita. Se on kuin näkemiseen lisätty perspektiivi, syvyysvaikutelma, joka kokonaisuudessaan osaa asettaa asiat, palvonta mukaan lukien, oikeaan kokoon, oikeisiin suhteisiin ja arvoihin toisiinsa nähden. On sanottu, että ihmisen viisaat päätökset syntyvät kokemuksesta, ja myös, että hän kerryttää kokemuksiinsa tehdessään huonoja päätöksiä.

ELÄMISEN TOINEN SUURI TARKOITUS, kuten olen sen ymmärtänyt, on hengen hedelmien tuottaminen, mikä sekään ei ole mitään konkreettista tekemistä, vaan lähinnä hengellistä kasvua

– elämistä yhä vähemmän itselle ja yhä enemmän toisille, epätitekkään palvelun muodossa. Palvelusta Jeesuksen sanoin: ”Mitä olette tehneet yhdel-
le näistä minun vähäisimmistä veljis-
täni, sen kaiken olette tehneet minul-
le.” 155:3.4 (1727.4)

193:2.2 (2054.3) – – jumalallisen hengen he-
delmät ovat rakastava palveleminen,
epätitekkäs antaumus, peloton lojaa-
lisuus, vilpittömän rehellisyys, valistunut
vilpittömyys, kuolematon toivo, epäi-
lemätön luottamus, armelias huolen-
pito, pettämätön hyvyys, anteeksian-
tava pitkämielisyyttä ja pysyvä rauha.

Kun ihminen etenee psyykkisillä ke-
hillään sisäänpäin, seitsemänneltä en-
simmäiselle, hän edistyy oman mie-
lensä hallintaan saamisessa ja parem-
massa yhteydessä omaan Suuntaa-
jaansa – hän kasvaa ja alkaa tuottaa
hengen hedelmiä. Hengen hedelmät
ovat sitä, mikä on olennaisinta itsehil-
linnässä; niistä voi jopa sanoa, että ne
ovat korkeinta, mitä kuolevainen voi
maan päällä saavuttaa – todellista it-
sensä hallitsemista. 143:2.8 (1610.3)

110:6.4 (1209.4) Tavoiltaan puhtaassa,
hermoenergioiltaan vakaassa ja ke-
miallisilta toiminnoiltaan tasapai-
noisessa ruumiissa olevalle täydelli-
sen tasapainoiselle mielelle voidaan
– kun fyysiset, mentaaliset ja hengel-
liset kyvyt ovat kehitystä edustavassa
kolmiyhteisessä harmoniassa – an-
taa suurin mahdollinen määrä valoa
ja totuutta niin, että tämän olennon

*todellista hyvinvointia uhkaava ajal-
linen vaara tai riski on pienin mah-
dollinen.*

Jeesus kuvaili Jumalan olevan kuin
puutarhuri, ja hän itse on puutarhan
viinipuu, jossa me olemme sen oksia,
jotka tuottavat hedelmiä vain, jos py-
symme viinipuussa. Ja oksat, jotka ei-
vät kärsivällisestä hoidosta huolimatta
kykene hedelmien tuottoon, karsitaan
aikanaan. Karsimisen ja hoidon ai-
noana tarkoituksena on, että oksat
kantaisivat kukin yhä enemmän he-
delmää. 180:2.1 (1945.4)

194:3.1 (2062.10) Tuottaessaan elämässään
”hengen hedelmiä” ihminen yksin-
kertaisesti tuo esille Mestarin omas-
sa maisessa elämässään julkituomia
ominaisuuksia.

MUINA ELÄMÄNOHJEINA kirja keho-
taa meitä mm. harjoittamaan epäilyk-
setöntä uskoa ja luottamusta Juma-
laan sekä ylläpitämään yhteyttä Luo-
jaan vilpittömän rukouksen ja palvon-
nan muodossa. Palvonta on toimi, jos-
sa palvoja alkaa samaistua palvonnan
kohteeseen. Aluksi palvomme Juma-
laa koska hän on, sen jälkeen siksi että
hän on meissä ja lopuksi koska me
olemme hänessä. *Palvonta on kaik-
kien älyllisten luotujen suurin etuo-
ikeus ja etummainen velvollisuus.* 27:7.1
(303.5)

Unohtaa ei sovi myöskään Jeesuk-
sen esille tuomaa suurinta ihmisil-
le annettua käskyä: ”Rakasta Herraa,
sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestä-

si ja kaikesta sielustasi, kaikesta mielestäsi ja kaikesta voimastasi.” Ja ”Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.”

17:4.2 (1901.2)

Vielä saatteeksi muistutus meille ”oman luomakunnan kuninkaille” ja universumin luoduista vähäisimmille: *Kypsymättömän ja velton ihmisälyn tarkastelun tulisi johtaa vain nöyryydestä kertoviin reaktioihin.* ^{9:5.7 (103.5)}

Ja sitten ihan lopuksi Jeesuksen toteamus, ettei Isän tahto suinkaan ole, että hänen lapsensa tulisivat nauttineeksi vain elämän vakavista puolista, vaan hän on tullut, jotta ihmisillä olisi runsaammin mitoin riemua, iloa ja elämää. 139:6.5 (1558.6)

□

Jeesuksen tietoisuus

Esitelmä seurana kesäpäivillä 20.8.2022

Raimo Kujala

Miten ymmärrämme tietoisuuden? Mitä se on?

Voimme ajatella tietoisuutemme laajenemisen tapahtuvan esimerkiksi seuraavissa kolmessa tasossa:

1. Aluksi lapsen tietoisuus asioista kerääntyy aistien kautta suuntautuen ympäristöön (energiaalinen tietoisuus).
2. Myöhemmin toteutuu ajattelullinen ja mielellinen tapa tulla tietoiseksi asioista (mielen ilmaisun ja kyselyn pohjalta pohtiminen).
3. Hengen johtava asema tietoisuuden edistymisessä (aineellisuuden alisteisuus).

Harvoin tietoisuus laajenee vain jollakin tasolla. Arvelen sen aikuisilla tapahtuvan useammalla tasolla, jopa kaikilla kolmella samanaikaisesti. *Urantia-kirja* pureutuu syvälle tietoi-

suuteen jakamalla meille tietoa hengen valta-asemasta (116:6). Tämän ymmärtää sen kautta, kun toteaa, ettei muuta tietoisuutta olekaan kuin taivaallisen Isän tietoisuus.

Energia-aineella on merkittävä valta-asema evolutionaarisisissa superuniversumeissa. Sen valta-asema ei koske luovaa persoonallisuutta, jossa henki mielen välityksellä ponnistelee määräysvallasta. Evolutionaaristen universumien tarkoitus on mielen avulla tapahtuva energia-aineen alistaminen sekä mielen koordinoituminen hengen kanssa, juuri eheyttävän persoonallisuuden läsnäolon ansiosta. Näin persoonallisuus alistaa fyysiset järjestelmät, koordinoi mielen järjestelmien kanssa ja ohjautuu hengen järjestelmien avulla. Hengen valta-aseman evoluutiota kuvataan kasvuna, mikä ei tapahdu ilman vapaan tahdon tekoja.

Absoluuttisilla tasoilla energia ja henki ovat yhtä. Mutta kun siirrytään Paratiisista kohti avaruutta, hengen ja energian välinen kuilu levenee. Kun tullaan paikallisuniversumeihin, niistä on tullut melko eriäviä. Energia ja henki eivät ole silloin enää toistensa kaltaisia, saati identtisiä toistensa suhteen, joten mielen on puuttuttava asiaan nivoakseen ne jälleen yhteen.

Ihmisessä fyysisen elämän mekanismi reagoi osittain saneluihin, jotka persoonallinen mieli käskyttää. Tästä mielestä voi vuorostaan tulla hengen johdatusten hallitsema, ja tällaisen tapahtuman kehityksellisenä tuloksena saadaan aikaan uusi Korkeimman lapsi, jumaluuden kehittyvä taso, jossa yhdentyy useamman laatuista kosmistä todellisuutta. Voimme todeta, että ei ole olemassa fyysistä mallia/kuosia/kaavaa, jolla ei olisi hengellistä tarkoitusta.

Kun kosmisen energian ja jumalallisen hengen välillä (seitsemässä superuniversumissa) aukeaa ammottava kuilu, juuri se mahdollistaa suuren kokemuksellisen potentiaalin siihen, että mieli toimii saadakseen fyysisen mallin sopusointuun hengellisten tarkoituserien kanssa ja jopa viime kädessä yhdistää ne. Kun ajallis-kehittyvisä universumeissa jumaluuden laimeneminen on suurempaa, on ratkaistavina vaikeampia ongelmia, ja samalla on suurempi tilaisuus saada kokemusta ongelmien ratkaisuisista laajemmin. Tämä tilanne tuo olevaisiksi laajemman evoluutionaalisen olemassaolon

areenan, jolla kosmisen kokemuksen mahdollisuus saadaan yhtä hyvin luodun kuin Luojan ja jopa Korkeimman Jumaluuden ulottuville. Finiittisillä tasoilla hengen valta-asemasta tulee evoluutionaalinen, yhteinen kokemus yhtä lailla kuolevaiselle ihmiselle kuin Korkeimmalle Olennolle.

Miten tämä Taivaallisen Isän tietoisuus tavoitetaan? Kun on kysymys kaiken kattavasta energiasta, jota halitaan yhteistyössä persoonallisuksien luovan mielen avulla ja jota ohjaa myös päämäärätietoinen henki (Isän tahto), on kosmos harmonisesti kaunis ja tasapainoinen. Kuitenkin on luotu kehittyvä ja edistyvä evoluutionaarinen elämä, joka pitää sisällään kokemuksellisen elämän, jossa luodut ja Luoajat vapaatahtoisina pyrkivät ponnistellen toteuttamaan Isän tahtoa. Kaikilla persoonallisuuksilla on potentiaalia tehdä osuutensa, ja kunnan tietoisuus, kokemukset ja totuudet täydentyvät valaistumisen myötä, on ikuisuus alkanut.

Jeesuksen tietoisuus

Kun Jeesus oli vielä pikkulapsi, Maria äitinä oli huolestunut lapsensa hyvinvoinnista. Hän oli jopa ylihuolehtivainen jo siitäkin syystä, että mitä jos Jeesukselle sattuisi jotakin sellaista, joka saattaisi häiritä lapsen tulevaa tehtävää maan päällä? Joosef oli ajatteleva kirvesmies ja hän havaitsi Marian liiallisen huolehtivaisuuden Jeesuksen suhteen. Sillä saattaisi olla lapsen kehitykselle huonoja sivuvaikutuksia.

Hänen suhteensa toisiin samanikäisiin lapsiin voisi kärsiä ja lapsen itsensä kehitys vinoutua itsekkeskeisyyteen. Marian suhtautumisen muutokseen Joosef tarvitsi sukulaistensa apua ja siten se onnistui.

Jeesus sai juutalaisten pyhien kirjoitusten kopion kreikankielisenä Aleksandriassa. Sen lahjoittivat paikalliset uskovaiset. Tällä kirjallisella tuotteella oli suuri merkitys myöhemmin hänen opiskellessaan kreikan kieltä ja juutalaisuuden hengellisyyttä. He palasivat Palestiinaan, vaikka heitä houkuteltiin jäämään Egyptiin.

Jeesuksen lapsuus oli normaalin lapsen elämää kavereiden kanssa, joskin hän koki samalla epätavallisen mentaalisen (mieellisen ajattelun) aktiivisuuden aikaa. Alle viisivuotiaana hän teki ensimmäisen henkilökohtaisen täydestä sydäimestä lähtevän moraalisen päätöksen, jonka seurauksena hän sai Ajatuksensuuntaajansa, Paratiisin-Isän jumalallisen lahjan, niin kuin tänä päivänä sen saa jokainen lapsi tehdessään moraalisen päätöksensä. Jeesuksen Suuntaaja oli erityinen, joka oli palvellut Makiventa Melkisedekiä Urantialla. Jeesus ei ollut tietoinen Opastajan tulemisesta. Suuntaajan tulo johti muutokseen Jeesuksen inkarnaation valvonnassa. Tähän asti valvontaa olivat suorittaneet Universumin Hallitsijat. Tuosta hetkestä asti Jeesuksen varjelen vastuu siirtyi Suuntaajalle ja serafisuojelijoille sekä aika ajoin keskiväliolennoille. Kasvatustavastuu siirtyi Joosefille, kun Jeesus

täytti viisi vuotta. Edeltävä lapsuus oli kasvatuksen osalta ollut Marian tehtävänä. Jeesus aloitti kyselevät keskustelut isänsä kanssa. Joosef ei laiminlyönyt koskaan sitä, etteikö hän olisi aina kuluttanut aikaansa vastataksaan poikansa esittämiin lukuisiin kysymyksiin. Viisivuotiaasta aina kymmenvuotiaaksi Jeesus oli yhtä jatkuvaa kysymysmerkkiä.

Kuusivuotiaana Jeesus koki järkytyksen, kun hänen isänsä ei osannut vastata hänen maanjäritykseen liittyvään kysymykseensä. Hän oli pitänyt vanhempiaan kaikkietävinä ja viisaina. Joosef vastauksessaan oli viisaasti luopunut ajatuksesta, että muka Jumala olisi järityksen aiheuttanut, niin kuin juutalaisuus sitä yleensä selitti.

Vanhemmilla oli vaikeuksia suhtautumisessaan kuusivuotiaan Jeesuksen rukoilemiseen. Hän kyllä lausui rukouksensa juuri niin kuin häntä oli opetettu, mutta sen jälkeen hän vaatimalla vaati saada ”vähän jutella taivaallisen Isäni kanssa.” kuusivuotiaana Jeesus aloitti opintiansä synagogakoulussa. Hän osasi lukea ja kirjoittaa sekä puhua arameaa ja kreikkaa. Nyt hänellä alkoi opettelu myös heprean kielessä, josta hän oli innoissaan. Jeesus sai moraaliopetuksensa ja hengellisen sivistyksensä pääasiassa omassa kodissaan. Älyllisen ja teologisen opetuksen hän sai hashenilta, synagogakoulun opettajalta. Ihmisiin, juutalaisiin, ei-juutalaisiin ja läheisiinsä tutustuminen ja yhdessäolo mahdollisti tutustumisen koko ihmiskun-

taan, joka antoi eväitä selviytyä tositalanteista kamppailtaessa elämän ongelmien kanssa. Jopa hashen tunnusti oppineensa enemmän Jeesuksen asettamista kysymyksistä kuin mitä hän oli osannut pojalle opettaa. Nasaretin synagoga oli heprealaisen ajattelun ja kulttuurin edistynyt ja vapaamielinen keskus, ja siellä kävi mm. juutalaisia suuria ajattelijoita esittämässä näkemyksiään, joista Jeesus oppijana piti. Jeesuksen maine erilaisena oppilaana kiiri myös Jerusalemin oppilaitoksen opettajien tietoon, ja se aiheutti heidän vierailunsa Nasaretissa. Näiden tarkoituksena oli houkutella poikkeuksellinen oppilas opiskelemaan Jerusalemiin, jossa oli parhaat koulut ja opettajat. Kun hänen vanhempiensa olivat erimielisiä koulupaikasta, ehdotti vierailija, että annetaan Jeesuksen itse päättää asiasta. Jeesus keskusteli taivaallisen Isänsä kanssa, mutta oli epävarma vastauksesta, joten hän viisaasti päätti jatkaa opintojaan Nasaretissa rakkaittensa lähellä.

Eräällä kävelyretkellä isänsä kanssa Jeesus esitti ensi kerran ajatuksia, jotka osoittivat, että hän oli tulossa tietoiseksi elämäntehtävänsä epätavallisuudesta luonteesta. Yhdeksänvuotiaana koulussa sattui ikävyyksistä vakavin, kun hän nousi hashenia vastaan kysymyksessä olleesta opista, jossa kaikkien veistoskuvat, maalaukset ja piirrokset olisivat luonteeltaan epäjumalanpalvelonpalvonnallisia. Tämä häly johti vakavaan keskusteluun koulun henkilökunnan ja Jeesuksen vanhempien vä-

lille, koska ko. lain rikkomisesta oli luvassa ankara rangaistus. Jeesus tyytyi vastentahtoisesti Joosefin ratkaisuun, joka lopetti Jeesuksen piirtelyn.

Kymmenvuotiaana hän aloitti yläkoulun, jossa jatkuivat hänen kysymyksistään aiheutuvat ongelmat. Pikkumiehen uteliaisuus, ymmärrys ja tiedonjano herättivät hänen pääopettajassaan tavatonta mielenkiintoa.

Yksitoistavuotiaana hänelle tuli yhä useammin omalaatuista syvällisen mietiskelyn ja vakavan pohdinnan kausia. Häntä mietityttivät velvollisuudet perhettään kohtaan ja kuuliaisuus koko maailmaan kohdistuvaan kutsumustehtäväänsä. Hän oli jo ymmärtänyt sen, että hänen tehtävänsä ei ollut tarkoitus rajoittua vain juutalaisen kohentamiseen.

Kaksitoistavuotiaana hän koki tehtävänsä kohdistuneita epävarmuuden, jopa epäilyksen kausia. Hänen kehittyvä mielensä ei vielä käsittänyt hänen kaksinaisen olemuksensa todellisuutta, koska hänellä oli vain yksi persoonallisuus. Tietoisuutensa tasolla hänen oli vaikeaa käsittää persoonallisuuttaan, joka sisälsi jumaluuden ja ihmisyyden. Joosefille ja Marialle oli uuvuttava kokemus olla vastuussa pojasta, jossa piili jotakin yli-inhimillistä. Jeesuksen tehtävän luonteesta oli hänen isänsä näkemys sellainen, jonka Jeesus pystyi hyväksymään. Viimeisenä kouluvuotenaan kaksitoistavuotias Jeesus, koska hänellä oli hyvä johdonmukaisuuden taju, nuhteli isäänsä Joosefia juutalaisesta tavasta, jo-

ta tämä noudatti. Oven kamanaan oli kiinnitetty pergamentti, jota rituaalin mukaisesti isä kosketteli ulos mennessään ja sisään tullessaan ja lausui siihen kuuluvat sanat. Jeesus nimitti sen epäjumalanpalvonnallisiin tarkoituksiin liittyväksi rituaaliksi. Tämän seurauksena Joosef otti pois pergamentin ovenkamanasta.

Koulussa Jeesus ei pitänyt puoliaan toisia kiusaavia oppilaita vastaan. Jos häneen kohdistui väkivaltaa, niin kivenhakkaajan poika Jaakob rankaisi heitä välittömästi. Koulustaan valmistuneena ”lain poikana” ja Israelin kansan täysivaltaisena jäsenenä hänellä oli edessään matka pääsiäisjuhille Jerusalemiin. Pääsiäissapattia edeltävänä päivänä hengelliset vuoksiaallot vyöryivät Jeesuksen kuolevaismielen läpi, minkä seurauksena hän koki sääliä hengellisesti sokeita ja moraalien suhteen tietämättömiä kansanjoukkoja kohtaan, jotka olivat kokoontuneet viettämään muinaista pääsiäisen muistojuhlaa. Yön aikana hänelle ilmestyi erityistehtävään asetettu sanansaattaja, joka sanoi: *”Hetki on tullut. On aika sinun ryhtyä toimittamaan Isäsi asioita.”* Tämä oli lähes kolmetoistavuotiaalle pojalle ensimmäinen yliluonnollinen tapahtuma. Tähän päättyi nasaretilaisen pikkupojan elämänvaihe. Pääsiäisenä Jerusalemissa hän pettyi selityksiin, jotka liittyivät seremonioihin ja erityisesti niiden merkityksiin. Hän ei hyväksynyt hartaudentarjoituksia, joissa piti uskoa Jumalan vihaan ja Kaikkivaltiaan

kiivauteen. Hänen isänsä kuitenkin ystävällisesti vaati häntä hyväksymään puhdasoppiset juutalaiset uskonkäsitteet. Aina kun menttiin Betaniaan yöksi Jeesus vetäytyi puutarhaan miehistelemaan ja rukoilemaan. Jerusalemissa Jeesus mielellään vietti aikaansa temppelin keskustelutilaisuuksissa. Kun vanhemmat lähtivät paluumatkalle Nasaretiin ja Jeesus oli edelleen temppelissä, syntyi häitä Jeesuksen olinpaikasta hänen vanhemmilleen. Monen mutkan kautta he lopulta löysivät poikansa temppelistä. Äiti Maria purki kaikkien läsnäolijoiden edessä hätänsä Jeesukseen ja lopetti samalla Jeesuksen nuoren elämän vakavimman ja ylevimmän voimanponnistuksen totuuden opettajana, vanhurskauden saarnaajana, hänen taivaassa olevan Isänsä rakastavan luonteenlaadun esille tuojana. Jeesus oli tilanteen tasalla. Hän vastasi viisaasti äidilleen: *”Mikä on syynä siihen, että olette näin kauan etsineet minua? Eikö mieleenne tullut, että löytäisitte minut Isäni huoneesta, sillä onhan koittanut aika, jolloin minun tulisi toimittaa Isäni asioita?”*

Hänen neljäntoista ja viidentoista ikävuosiensa aika oli ratkaisevin. Hän alkoi tiedostaa oman jumaluutensa ja kohtalonsa, ennen kuin pääsi laajaan yhteydenpitoon Suuntaajansa kanssa. Nämä vuodet olivat hänelle lihallisen elämän koettelevimmat. Neljätoistavuotiaana hänestä tuli perheensä pää Joosefin kuoltua tapaturmaisesti.

Urantialla elämään kuuluvien luon-

nollisten asioiden annettiin tapahtua. Nuori mies joutui kohtalonomaisesti kantamaan raskaat, kasvattavat ja kuriin pakottavat velvollisuudet.

Jeesuksen syvälliset mietiskelyjaksot, hänen tavan takaa tekemässä rukousretket kukkulan laelle ja hänen vähän väliä julkituomansa monet kummalliset ajatukset hätäännyttivät hänen äitiään perin juurin. Toisinaan tämä ajatteli, että nuorimies oli järjiltään, mutta sitten hän useimmiten sai pelkonsa asettumaan muistaessaan, että hänen poikansa oli loppujen lopuksi kuitenkin lupauksen lapsi ja jollakin tavoin erilainen kuin muut nuoret. Jeesus oppi vähitellen olemaan puhumatta kaikista ajatuksistaan, ettei häntä pidettäisi omituisena ja ihmisistä poikkeavana. Hän koki hämmennykset ja ristiriitatilanteet, jotka kaikki nuoret keskimäärin ovat joutuneet kokemaan. Kun hänellä tästä tilanteesta oli huoli perheensä toimeentulosta, hän tuli kuitenkin vähitellen tietoisemmaksi edeltäneestä olemassaolostaan.

Kokemus vaikeuksista teki hänet tietoiseksi siitä, millaisena Nebadonin kaikkien maailmojen nuoriso kokee elämän. Hänestä tuli ikiajoiksi tuki ja turva pulassa oleville hämmentyneille nuorille.

Kuusitoistavuotiaana hänen olemuksensa huokui inhimillisyyttä ja jumalallisuutta, joka teki muihin ihmisiin arvovaltaisen vaikutuksen. Hän saavutti ihmisälynsä kasvun täydet mitat, mutta ei ihmisajattelun täyt-

tä kokemusta. Kuitenkin hän saavutti kapasiteetin, joka mahdollisti älyllisen kehityksen. Tuona vuonna Jeesus onnistui saamaan mielensä paljon parempaan järjestykseen. Vähä vähältä hän oli saattanut jumalallisen ja inhimillisen olemuksensa yhteen. Ja koko tämän älytoiminnan jäsentymisen hän sai aikaan omien päätöksensä voimalla ja vain avulla, jota hän sai sisäiseltä Opastajaltaan, täsmälleen samanlaiselta Opastajalta, jollainen asuu kaikkien normaalien kuolevaisten mielessä kaikissa lahjoittautuneen Pojan jälkeistä aikaa elävissä maailmoissa.

Kahdeksastoista vuosi. Näihin aikoihin hashen perusti nuorten miesten filosofisen keskustelukerhon, joka kokoontui jäsentensä kodeissa ja usein hänen omassakin kodissaan, ja Jeesuksesta tuli tämän ryhmän eturivin jäsen. Näin hän sai tilaisuuden saada takaisin osan siitä paikallisesta arvonnosta, jonka hän oli hieman aikaisemmin käytyjen kansallismielisten kiistelyjen tuoksinassa menettänyt.

Yhdeksästoista vuosi. Käsillä olevan vuoden alkuun mennessä Jeesus oli jo saanut äitinsä kokonaan oman lastenkasvatusmenetelmänsä kannalle. Tämän menetelmän mukaan lapselle annettiin positiivinen kehoitus tehdä hyvää sen sijaan, että vanhemman juutalaisen menetelmän mukaan olisi kielletty tekemästä pahaa. Omassa kodissaan ja koko julkisen opettajanuransa ajan Jeesus poikkeuksetta käytti tätä positiivista, kehottamiseen perustuvaa opetustapaa. Aina ja kaikkialla hän sa-

noi: ”Tehkää näin – teidän tulisi tehdä noin.” Hän ei milloinkaan käyttänyt negatiivista, muinaisista tabuista johdettua opetusmenetelmää. Hän vältti pahan korostamista sillä, että hän olisi kieltänyt sen. Sen sijaan hän nosti jaluustalle hyvän sitä harjoittamaan kehoittamalla. Tässä kodissa rukoushetki oli tilaisuus, jossa oli mahdollisuus keskustella mistä hyvänsä ja kaikesta perheen hyvinvointiin liittyvästä.

Kaksikymmentävuotiaana Jeesuksen vastenmielisyys lisääntyi mm. Herodeksen rakennuttamaa temppeliä ja sen poliittisin perustein valittua papistoa kohtaan. Kun hän saapui pääsiäisjuhille, piti hän pitkän luennon pääsiäisenvieton huonoista rituaaleista. Tänä vuonna hänen moraalinen statusensa ja hengellinen ymmärryksensä kasvoivat edelleen. Jeesus tiesi olevansa ihminen, joten hän lisäsi epiteetikseen Ihmisen Poika, jota nimeä hän kantaa ollessaan Neadonin hallitsija. Ennen inkarnaatiotaan, ihmishahmoista olomuotoaan, hän tyhjänsi itsensä ominaisuuksista, joita hänellä oli Luoja-poikana. Vaikka nuorena miehenä hänen tietoisuutensa koheni niin pitkälle, että hän tunsi olevansa Jumalan kanssa tasavertainen, hän ei epäillyt ihmisyyttään, mutta kuitenkin jumaluuden osalta jäi aina sijaa epäilykselle ja arvelulle, mikä on hyvin inhimillistä. Koko ajan hänen elämänsä tarkoitus ja mielensä hallinta parani niin, että 29-vuotiaana hän sai aineellisen ja kuolevaismielen hallintaansa, joten epäilyille ei ollut enää tilaa.

Myös Suuntaaja saavutti suurenmoisia tuloksia ihmisilyn nostamiseksi korkealle ja mielen hengellistämiseksi. Lisäksi Suuntaaja pystyi tuomaan välähdyksiä Paratiisista ennen Luoja-Pojan paikallisuniversumin toteuttamisen aloittamista.

Jeesus ihmisenä

On toki totta, että voimme kaikki hänen täydestä, rikkaasta, kauniista ja ylevästä elämästään löytää paljon äärimmäisen esikuvallista ja jumalallisen innoittavaa, mutta tämä johtuu siitä, että hän eli todellisen ja aidosti inhimillisen elämän. Jeesus ei elänyt elämäänsä maan päällä näyttäkseen esimerkkiä, jota kaikkien muiden ihmisolentojen tulisi jäljitellä. Hän eli tämän lihallisen elämänsä saman armeliaisuuden varassa, jonka varassa te kaikki voitte elää oman elämänne maan päällä. Ja sillä, miten hän eli kuolevaisen olennon elämänsä omana aikanaan ja sellaisena kuin hän oli, hän tosiaanakin antoi meille kaikille esimerkin siitä, miten elää elämämme omana aikanamme ja sellaisina kuin me olemme. Ette voi pyrkiä elämään hänen elämäänsä, mutta voitte päättää, että elätte oman elämänne niin kuin hän eli ja samalla tavoin kuin hän eli omansa. Jeesus ei kenties ole tekninen ja seikkaperäinen esimerkki kaikkien aikakausien kaikille kuolevaisille tämän paikallisuniversumin kaikissa maailmoissa, mutta hän on

iäti kaikkien niiden Paratiisiin matkaavien pyhiinvaeltajien innoituksen lähde ja opastaja, jotka lähtevät ensimmäisistä ylösnousemuksen maailmoista ja nousevat universumien universumin ja sieltä edelleen Havonan kautta Paratiisiin. Jeesus on uusi ja elävä tie ihmisestä Jumalaksi, osittaisesta täydelliseksi, maisesta taivaalliseksi, ajallisu-

desta ikuisuuteen. [129:4.7]

Ette voi pyrkiä elämään hänen elämänsä, mutta voitte päättää, että elätte oman elämänne niin kuin hän eli ja samalla tavoin kuin hän eli omansa. Tämän liitän lopuksi, koska toivon, että kun meitä kehoitetaan ottamaan Jeesuksen mieli, on meillä tieto, mitä se tarkoittaa.

□

Toivo

Eija Seppänen-Bolotinski

Pidin tämän esitelmän kansainvälisessä etänä pidetyssä ”Urantia-Hackathon” -tilaisuudessa vuonna 2020, jolloin koronapandemia oli jo alkanut, mutta rokotuksia ei vielä ollut aloitettu. Urantia-Hackathonissa etsittiin lohtua antavia asioita *Urantia-kirjan* innoittamana.

Seuraava idea tuli esille idealistisena lohduttavana ajatuksena ja kutsuin itseäni ”idealistiksi” sen esittäessäni. Idealisti on määritelmän mukaan strategisti (eli siis ”sotapäällikkö”, jolla esimerkiksi muinaisessa Kreikassa oli myös poliittista valtaa), strategia on ”sotataittoa”. Idealisti on lisäksi visionääri. Ideoita, joita halusin tuoda esille koskien Hackathonin kysymyksenasettelua v. 2020, olivat ”Terveys, hyvinvointi, sairaanhoito. Koronavirus on tappanut satoja tuhansia ihmisiä ja paljon ihmisiä on sairastunut. Toivotaan käytännön mielenterveystyöka-

luja, jotka voisivat auttaa ihmisiä selviytymään kokemistaan menetyksistä ja jotka tarjoaisivat henkistä lohdutusta ja ryhtiä nykytilanteessa”.

Itse tulkitsen (kirjoitin tämän v. 2020 alkupuolella) tämän ajan ”nykytilanteeksi”, jolloin meillä ei vielä ollut rokotetta SARS-Covid 19 -virukseen ja jouduttiin käyttämään turvavälejä, käsihygieniaa, eristäytymistä ja maskeja tehohoidon kapasiteetin edes jonkinlaista säilyttämistä varten.

Me olemme ”kuolevaisia”, kuten *Urantia-kirjassa* meitä jatkuvasti puhutellaan. Ilmoituksenantajat haluaivat meidän pysyvän tietoisina kuolevaisuudestamme. Tämä tietoisuus synnyttää meissä kuolemanpelon ja tarpeen pohtia mahdollisuutta elämän jatkumiseen kuoleman jälkeen.

Se työväline, jota esimerkiksi käytännön psykiatriassa käytetään, on toivo.

Olette kuulleet sanottavan: ”Usko, toivo ja rakkaus, suurin niistä on rakkaus” (Ensimmäinen kirje korinttilaisille 13:13: ”Niin pysyvät nämä kolme: usko, toivo, rakkaus. Mutta suurin niistä on rakkaus.”)

Tohtori **William S. Sadler** kirjassaan *Topical And Doctrinal Studies* kirjoitti toivosta (suomennos allekirjoittaneen): ” Kreikkalaiset olivat väärässä! Zeus, joka oli suuttunut ihmiskuntaan, määräsi Pandoran avaamaan lippaansa ja päästämään kaiken pahan kuolevaisten päälle. Näiden pahojen asioiden joukossa olivat mm. tuhohyönteiset, ja viimeisenä vapautettiin toivo. Nämä fatalistiset filosofit pitivät toivoa illuusiona – harhakuvana ja pahana mielikuvituksen tuotteena. Katsookaapa joidenkin kreikkalaisten mielipiteitä: Aeschylus: ”Toivo on maanpakolaisen ruokaa”, Euripides: ”Ihmisen kirous on toivo”, Sophocles: ”Vihaamme saastaista toivoanne”.

Sadler jatkaa: ”Myöskin myöhemmät filosofit sanoivat seuraavia asioita toivon ideaa vastaan:

1. **Cowley** (v. 1647): ”Toivo on onnettaren valehtelevaa arpapeliä”.
2. **Shelley** (v. 1819): ”Pahempaa kuin epätoivo, pahempaa kuin kuoleman katkeruus, on toivo.”
3. **Nietzsche** (v. 1819): ”Toivo on pahin kaikista pahoista asioista, sillä se pitkittää ihmisen piinaa ja kärsimystä.”

Mutta, kirjoittaa tohtori Sadler kirjassaan: ”Toivo perustuu USKOON – se on

enemmän kuin pelkkää optimismia. Olen nähnyt toivon parantavan parantumattoman ja pitävän kuolevaa elossa jopa päiviä ja viikkoja. Niinpä kreikkalaiset olivat väärässä. Laittaisın Paavalın triadin tähän järjestykseen: Rakkaus, Usko ja Toivo.”

Suomalainen psykiatri **Eeva Iso-Koivisto** on v. 2006 julkaistussa kokoomateoksessa *Ajattelen – olen siis psykiatri* kirjoittanut otsikolla ”Eksistentiaaliset tarpeet: toivo ja merkitys”: ”Toivo on merkityksen ankkuroitumista tulevaisuuteen, jossa muutoksen parempaan voidaan odottaa tapahtuvan. Elämän jatkumisen kannalta on välttämätöntä pitää pitkällä aikavälillä toivo elossa, vaikkapa hyvin vaatimattomin tavoittein - - on esitetty ajatus, että kuntoutuksessa, kuten elämässä yleensäkin, tulisi olla nähtävissä toistuvia sekvenssejä ja juoni. Toisto edustaa luonnon syklisyyttä, sensorisen olemassaolon peruskudelman turvallisuutta ja arjen rytmisyyttä, ja juoni taas edustaa kertomuksellisuutta, muutoksen mahdollisuutta ja elämäntarinan merkityksellistymistä.”

Eli meidän tulisi nykytilanteessa kehittää toivosta kuolemankauhunkin ylittävä työväline ”tarjoamaan henkistä lohdutusta ja selkärankaa”.

Meidän tulisi luoda valaistuneen toivon käsite, hengellistyneen toivon käsite! Jo psykiatri **C. G. Jung** (1875-1961) halusi ottaa käytännön mielen-terveystyökaluksi uskonnon. Hän kirjoitti: ” - - aito uskonnollisuus on paras lääke kaikkeen sielulliseen kärsi-

mykseen.”

Eli meidän tulisi yhdistää usko ja toivo! Kuolemasta on sanottu paljon vaikuttavalla tavalla: Apostoli Paavali totesi: 1. kirje korinttilaisille 15: 26: ”Vihollisista viimeisenä kukistetaan kuolema.” Tästä kirjoitetaan paljon *Urantia-kirjassa*, sivulla 623: ”2. Kuolema ja taivaaseenotto”.

Eräs **Madame de Staël** on sanonut: ”Ymmärrämme kuoleman ensimmäistä kertaa, kun hän laittaa kätensä sen henkilön ylle, jota rakastamme.”

Löysin eräästä kuolinilmoituksesta seuraavan menetyksen kokemuksen aiheuttaman todellisuuden ilmenemän: ”Osa maailmastani on kadonnut, osa minusta, eikä mikään, mitä siitä jäi jäljelle, ole entisellään.” Eli menetyksen jälkeen emme enää koskaan ole samoja ihmisiä kuin ennen sitä! On jopa outo tunne etsiä ”uutta itseä”.

Eli mitä viittauksia *Urantia-kirjasta* voisimme ottaa ”uskonnollisen toivon” työkalun kehittämistä varten? Ainakin seuraavat:

1. Toivo on uskon voitto (s. 1104.3, 4-17).
2. Toivo on persoonallisen kokemuksen hedelmä (s. 31.3).
3. Toivon varma perustus (s. 64-65).
4. Usko koskettaa supermateriaalisia realiteetteja (s. 1141.3).

TOIVOMME VARMUUS

1. Uskonnollisen toivon varmuus (s. 1126-1127. ”Jumalallisen epäilyk-

settömyys”).

2. Jumalaa tunteva kuolevainen on varma pelastuksesta (s. 1740.7).
3. Uskonnollinen sielu tietää ja tietää nyt (s. 1120.1).
4. Sielun luottamuksen ylevyys (s. 1107.3).

JEESUS OPETTI LOISTAVAA TOIVOA

1. Jeesuksen evankeliumin loistava toivo (s. 1112-1113).
2. Toivo Jeesuksen opetuksissa (s. 1886.3-4).

ONNELLISUUS – ISÄN YLIVALVONTA

1. Aidon toivon perusteet (s. 1674.6).
2. Etsikää todellista lohduitusta (s.1647).
3. Toivo, joka perustuu Isän ylivalvontaan (s. 1823.4).

Otan esille tarkemmin kaksi lainausta *Urantia-kirjasta*:

1. Toivo on uskon voitto.

^{101:0.3 (1104.3)} *Uskonto, persoonallisuuden omaama vakaumususko, kykenee aina voittamaan pinnallisesti sitä vastaan puhuvan epätoivon logiikan, joka syntyy epäuskoisessa aineellisessä mielessä. On todellakin olemassa kiistämätön ja aito sisäinen ääni, tuo ”suuri valkeus, joka valaisee jokaisen maailmaan tulevan ihmisen”. Eikä tämä hengen johdatus ole sama asia kuin ihmisen omastatunnosta tuleva eettinen kehottaminen. Uskonnollisen varmuuden tunne on enemmän kuin emotio-*

naalinen tunne. Uskonnon tuottama vakuuttuneisuus ylittää mielen esittämät järkisyyt, jopa filosofian logiikan. Uskonto on uskoa, luottamusta ja vakuuttuneisuutta.

(Raamatussa Johanneksen evankeliumissa 1:9: ”Todellinen valo, joka valaisee jokaisen ihmisen oli tulossa maailmaan”.)

2. Sielun luottamuksen ylevyys.

101:2.13 (1107.3) *Aito uskonto on syvää ymmärrystä todellisuudesta, moraalisen tajunnan uskonhedelmä, eikä minkäänlaisen dogmaattisista us-*

konkappaleista koostuvan kokonaisuuden pelkkää älyllistä hyväksymistä. Todellinen uskonto on kokemus siitä, että ”Henki itse todistaa yhdessä oman henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia.” Uskonto ei ole teologisia väitteitä, vaan hengellistä ymmärrystä ja sielun osoittaman luottamuksen ylevyyttä.

(Raamatussa Roomalaiskirje 8:16: ”Henki itse todistaa yhdessä meidän henkemme kanssa, että olemme Jumalan lapsia”.)

□

Avoimet Urantia-aiheiset luentotilaisuudet

Aiemmasta paikasta poiketen tilaisuudet pidetään nyt Helsingin keskuskirjasto **Oodissa**, tilassa Aura, oppimistila 2, II kerros. Osoite on Töölönlahdenkatu 4, 00100 Helsinki. Tilaisuuksissa on joko esitelmä tai *Urantia-äänikirjan* kuuntelua ja keskustelua sen pohjalta.

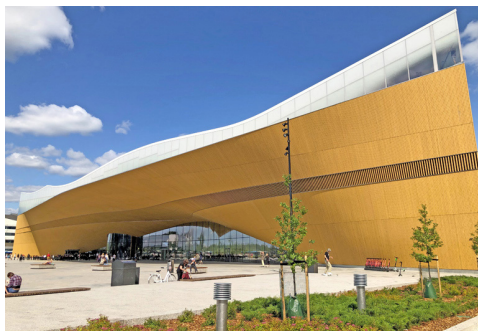
Tilaisuudet ovat **sunnuntaisin klo 14–16**.

Syksy 2022

- **Su 2.10.2022:** **Onko hengellistä yhtenäisyyttä tässä ajassa?**
– Pentti Lehtelä
- **Su 27.11.2022:** Esitelmöitsijä ja aihe vielä avoin.

- » Järjestäjä on Suomen Urantia-seura ry.
- » Tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Tervetuloa!

Keskuskirjasto Oodi
([karttalinkki](#))

Urantia-seuran tiedotuksia

***Urantia-kirjan* lukijoiden talvipäivät 2023**

Talvipäivät järjestetään Hotelli Waltikassa Valkeakoskella tammikuun viimeisenä viikonloppuna 28.–29.1.2023. Aiheena lukijoiden esittämät toiveet talvipäivillä 2020.

Teemat:

Lauantai: *Urantia-kirjan* ohjeiden ja opetusten mukaan eläminen.

Sunnuntai: *Urantia*-planeettamme tulevaisuuden näkymiä.

Varaamme myös aikaa vapaalle keskustelulle talvi- ja kesäpäivien tulevaisuudesta ja sisältötoiveista. Lukijoiden toiveena on, että alustajien joukossa olisi uusia kasvoja. Jos haluat pitää jostain asiasta alustuksen tai vaikka lyhyenkin puheenvuoron, ota rohkeasti yhteyttä, niin varaamme ohjelmaan ajan.

Tapani Vainio, puh. 040 544 9026 ja s-posti tapani.v.vainio@gmail.com.

Tervetuloa tapaamaan ystäviä ja tutustumaan uusiin lukijoihin.

Lisätietoja seuraavassa *Heijasteessa* 4/2022.

Eurooppalaisten 3:s Urantia-konferenssi Espanjassa 2022

Paikka: Konferenssi pidetään 20.–23. lokakuuta 2022 Espanjassa Torremolinoksessa Málaga lähellä.

Teema: Materialismin voittaminen, Euroopan valaiseminen

Ilmoittautuminen: Jos ilmoittaudut 19.9.2022 mennessä saat hotellihuoneen konferenssin pitopaikasta. Sen jälkeen hotellihuoneen saatavuutta ei voida taata.

Lisätietoja: <https://urantia-association.org/3rd-european-urantia-conference-in-spain/>

Seuran hallitus ja yhteystiedot

(Vahvistettu seuran vuosikokouksessa 14.8.2021)

Puheenjohtaja Raimo Ala-Hynnä	puheenjohtaja@urantia.fi Jyväskylä. Puh. 040 717 2933
Varapuheenjohtaja -	-
Sihteeri Virva Vainio	sihteeri@urantia.fi Pirkkala. Puh. 040 703 0115
Rahastonhoitaja Osmo Saarela	rahastonhoitaja@urantia.fi Sipoo. Puh. 0400 815 379
Jäsenkomitean pj. Antti Palomäki	jäsenkomitea-pj@urantia.fi Yläne. Puh. 050 574 1188
Julkaisukomitean pj. Tapio Talvitie	julkaisukomitea-pj@urantia.fi Espoo. Puh. 050 332 2739
Koulutuskomitean pj. Tapani Vainio	koulutuskomitea-pj@urantia.fi Pirkkala. Puh. 040 544 9026
Konferenssikomitean pj. Eija Seppänen-Bolotinski	konferenssikomitea-pj@urantia.fi Vantaa.
Sähköisen viestinnän kom. pj. Matti Tossavainen	internetpalvelut-pj@urantia.fi Vantaa. Puh. 050 310 9184

”Työnteon tulisi vuorotella leikin kanssa; huumorin tulisi tasapainottaa uskontoa. Syvällistä filosofiaa tulisi keventää poljentoisella runoudella. Elämisen rasittavuutta — persoonallisuuden kohdistuvaa ajallista jännitettä — tulisi helpottaa palvelon tarjoamalla levollisuudella.”

[*Urantia-kirja*, 143:7.3 (1616.5)]

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran tehtävä on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä ja asiallista levittämistä sekä toimia *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdyssteinä. Osallistuminen yksittäisten henkilöiden pitämiin lukupiireihin ja opintoryhmiin on suositeltava ja hyväksi koettu tapa syventää *Urantia-kirjan* opetusten ymmärtämistä. Haluammekin kannustaa lukijoita juuri tällaiseen opiskelumuotoon, jossa annetaan ensisijaisuus *Urantia-kirjan* väärentämättömien opetusten julkitulolle. Tehtävämme on tukea opiskelupyrkimyksiä ja kaikkia niitä opiskelijoita, jotka puolestaan haluavat toimia seuramme kanssa yhteistyössä, erottelematta seuran jäseniä muista *Urantia-kirjan* lukijoista. Mahdollinen tuki on tarkoitettu ensisijaisesti vasta-alkajille ja *Urantia-kirjaa* vielä tuntemattomille ryhmille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille, kuitenkin seuraa sitomatta. Tukea voi olla esimerkiksi opintoryhmistä ja niiden toiminnasta ilmoittaminen *Heijasteessa*, luennointiapu tai mahdollinen taloudellinen avustus, kuten kokoustilan kohtuullinen vuokra. Pyynnöt tulee osoittaa koulutuskomitean puheenjohtajalle: koulutuskomitea-pj@urantia.fi.

Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa *Heijasteessa*. Seura julkaisee näitä yhteystietoja sitoumuksetta ja mielellään rohkaisee lukijoita opintoryhmätoimintaan, mutta samalla muistuttaa, että viime kädessä opintoryhmät kuitenkin itse vastaavat toiminnastaan, tavoitteistaan ja menetelmistään.

Verkko-opintoryhmä

Suomenkielinen verkko-opintoryhmä kokoontuu kerran viikossa sunnuntaisin klo 19 ryhmäpuhelutoimintoa käyttäen. Osallistuminen edellyttää sähköpostia, johon seuran sihteeri lähettää osallistumiskutsu-linkin. Jos olet kiinnostunut osallistumaan, niin lähetä sähköpostitietosi osoitteella sihteer@urantia.fi. Keskustelu tapahtuu koollekutsujan Zoom-ohjelmiston avulla (muut osallistujat eivät tarvitse varsinaista Zoom-ohjelmaa).

Helsinki

Helsingin opintoryhmä jatkaa kesätauon jälkeen parittomien viikkojen torstaisin 1.9. alkaen klo 17–19 Keskuskirjasto Oodin ryhmätyötiloissa, toinen kerros. Lisätietoja: *Kaija Lindström*, puh. 045 245 9009, s-posti: kaija.lindstrom@kolumbus.fi

Espoo

Espoon keskustan opintopiiri kokoontuu lauantaisin klo 10–12 Villa Apteekin yläsalissa. Osoite: Pappilantie 5, 02770 ESPOO. Lisätietoja: *Pentti Lehtelä*, puh. 040 060 9790, s-posti: pentti.lehtela@pp1.inet.fi

Hyvinkää

Tietoja toiminnasta antaa *Kari Haavisto*, puh. 040 507 3048, s-posti: karijolami@gmail.com

Jyväskylä

Lisätietoja: *Raimo Ala-Hynnä*, puh. 040 717 2933, s-posti: raimoalah@gmail.com

Kemijärvi

Kemijärven lukupiiristä lisätietoja: *Lasse Ketonen*, Asematie 17, 98120 KEMIJÄRVI, puh. 040 5040577.

Kärkölä

Lisätietoja: *Sirkkaliisa Brandelin*, puh. 045 146 3335.

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*, puh. 044 078 4155.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille lisätietoja: *Tuula Parviainen*, puh. 050 013 1430, s-posti: parviainen.tuula@hotmail.com

Lempäälä

Ryhmä kokoontuu parittomien viikkojen keskiviikkoina klo 19–21. Yhteyshenkilö: *Raimo Kujala*, Mante-reentie 405, 37420 VESILAHTI. Puh. 040 586 4154, s-posti: raimojuhani.kujala@gmail.com

Oulu

Tietoja antaa *Reijo Hamari*, Kasarmintie 20 A 84, 90130 OULU, puh.

040 502 6604, s-posti: reijo.hamari@luukku.com

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, Kirsikkatie 13, 26660 RAUMA, puh. 040 748 4289, s-posti: anja.m.vuori@gmail.com

Rovaniemi

Lisätietoja antaa *Rauni Välikangas*, puh. 040 771 3732.

Tampere

Tiedustele kokoontumisaikoja: *Kari Kippo*, puh. 050 327 1045, s-posti: kr.kippo@pp.inet.fi

Turku

Ryhmän toiminnasta antaa tietoja *Tapio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. 050 540 4582, s-posti: tapio.pulli@kolumbus.fi

Stockholm, Sverige

Urantia studiegrupp träffas på jämna veckors lördagar kl 14.00 i Stockholm city. För närmare info ring *Riitta* +46 707 213 496.

Keskustele Facebookissa

Urantia-seuralla on myös suljettu Facebook-ryhmä, jossa voit seurata keskustelua ja vaihtaa mielipiteitä muiden *Urantia-kirjan* lukijoiden kanssa. Jos kiinnostuit, ota yhteyttä seuran sihteeriin: sihteeri@urantia.fi

Urantia-äänikirja

Äänikirja on saatavana MP3-muodossa CD- ja USB-tallenteena. Kirja sisältää 157 h ääntä ja datan määrä on 5.3 Gb. Lukijana on yksi miesääni ja kaksi naisääntä. Äänikirjaa voi kuunnella tietokoneella, älypuhelimella tai kannettavilla musiikinkuunteluun tarkoitetuilla laitteilla, joilla voi toistaa MP3-muotoista sisältöä. Tallenne sisältää myös *Urantia-kirjan* tekstin kokonaisuudessaan (html). Myyntipakkauksessa on lisäksi käyttöohjevihko, jossa on aikaindeksi sisällysluettelo kirjan luvuista: lukujen kokonaisaika sekä alilukujen alkamisajankohta luvun alusta, min:sek. Täten halutun aliluvun alkamiskohta löytyy helposti.

- CD-ROM-tallenne, 9 CD-levyäHinta **10 €**
- USB-tallenne, 1 USB-muisti, 8GtHinta **20 €**
- Molemmat yhdessä (CD+USB)Hinta **25 €**

Lisänä:

- Seuran jäsenille 50 % alennus äänikirjaostosta.
- *Heijaste*-lehden tilaajille 50 % alennus äänikirjaostosta.
- Suomenkielisen *Urantia-kirjan* ostajille CD-äänikirja kaupan päälle.

Myynti: **Suomen Urantia-seura ry.**

- * Internetissä: <http://www.urantia.fi> → Urantia-kirja
- * Käteismyyntiä tilaisuuksissa, joihin seura osallistuu (esim. messut) tai joita seura itse järjestää (kuten esitelmät ja lukijapäivät).

Tiedustelut: audiokirjat@urantia.fi tai p. 050 041 6336 (Pertti Leinonen)

Urantia-säätiön Suomen-toimisto tiedottaa

Urantia-kirja

- Kovakantinen 23 €
- Pehmeäkantinen loppuunmyyty

Kirjan ostajalle CD-äänikirja
kaupan päälle!

Vieraskielisistä kirjoista löytyy lisätietoja verkkosivulta.

Määrälennus suomenkielisistä kirjoista:

- *Urantia-kirja*, kovakantinen 5 kpl 100 € (à 20 €)

Tiedustelut ja tilaukset verkkosivulta tai puhelimitse:

Verkkosivu: <http://saatio.urantia.fi>

Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi

p. 050 540 4582

Urantia-säätiön Suomen-toimisto
Tapio Pulli

Posti Green

Kuvituskuvia